Universitetet i Bergen
Det medisinsk-odontologiske fakultet

	Styresak: 74/14
Sak nr.: 2014/2015	Møte: 29.10.2014

RBO-modell forskning til instituttene

Grunnlagsdokumenter i saken

a) Fakultetsstyresak 109/13, møte 11/12-13: Rullering strategisk plan 2015-16.
b) Fakultetsstyresak 26/14, møte 9/4-14: Rullering av strategisk plan 2015-16.
c) Fakultetsstyresak 63/14, møte 17/9-14: Budsjettforslag 2015.

Hva saken gjelder

Fakultetsstyret vedtok som del av rullering av strategisk plan 2015-16 en gjennomgang av fakultetets nåværende resultatbaserte omfordelingsmodell (RBO-modell) med vurdering av og forslag til nye omfordelingsprinsipper som bedre støtter opp under fakultetets strategi.

Fakultetsstyret vedtok 11.12.13 å nedsette en arbeidsgruppe ledet av prodekan for utvikling av ny RBO-modell, der dekan fikk fullmakt til å utforme mandat og oppnevne arbeidsgruppens medlemmer (Vedlegg). Fakultetsstyret har fått løypemeldinger om gruppens arbeid underveis. Arbeidsgruppen har nå levert sin rapport (Vedlegg).

Arbeidsgruppens rapport

Arbeidsgruppen har vurdert forskningsparametere, og konkluderer med at antall vitenskapelige publikasjoner (korrigert for samarbeid mellom institutter og vektet for publiseringsnivå), avlagte doktorgrader og forskningsfinansiering fra NFR og EU kan benyttes i en modell for resultatbasert omfordeling.

I henhold til mandatet har arbeidsgruppen utarbeidet modeller for en forsknings-RBO og simulert konsekvenser basert på historiske data for de enkelte institutter og fakultetet samlet.

De siste årene har antallet vitenskapelige publikasjoner og avlagte doktorgrader økt ved fakultetet, mens volumet av NFR- og EU-finansiert forskning har gått ned. Disse trendene har vært relativt stabile. Det er i tillegg svært store forskjeller mellom instituttene når det gjelder forsknings-produksjon og volum av eksternfinansiering.

Slik arbeidsgruppen vurderer det er det sannsynlig at en forsknings-RBO med de komponenter som er nevnt over ikke vil være et effektivt virkemiddel for å bidra til å styrke forskningen ved fakultetet og utjevne forskjellene mellom instituttene.

Dagens høye lønnsandeler ved flere institutter vil også svekke effekt og legitimitet av en resultatbasert omfordelingsmodell for forskning. Arbeidsgruppen mener likevel at det er svært viktig at både fakultet og institutter er opptatt av resultater på forskningsfeltet, at gode resultater premieres og at forskningsresultater inngår som en vesentlig del når strategiske planer legges for framtiden.

Når det skal konkluderes om hvorvidt fakultetet skal innføre ny RBO-modell for forskning, anbefaler arbeidsgruppen at dette tiltaket vurderes opp mot de allerede eksisterende insentiver for å styrke forskning ved fakultetet, som f.eks:

- bruk av egenandeler inn mot store satsinger,
- kompensasjon for kostnader med eksternfinansierte stillinger,
- utdeling av forskningspriser.

Arbeidsgruppens rapport er behandlet i møte i dekanens ledergruppe med instituttlederne 23.9.2014. Arbeidsgruppens rapport og anbefalinger ble framlagt og drøftet, og dekanatet og instituttlederne var enige i arbeidsgruppens konklusjoner og anbefalinger.

Fakultetsdirektørens kommentarer

Arbeidsgruppen har gjort et godt og grundig arbeid som danner grunnlaget for arbeidsgruppens rapport. Arbeidsgruppens hovedkonklusjon vurderer en RBO-modell som lite egnet for å fremme:

1. Ønsket strategisk retning av forskningssatsingene med mer robuste forskningsmiljø.
2. Forskning av høy kvalitet i form av vitenskapelige publikasjoner.
3. Styrking av forskerutdanningen.
4. Økt ekstern finansiering fra NFR og EU, med disposisjon av fakultetets egne ressurser på en best mulig måte.

Det er grunn til å ta arbeidsgruppens konklusjoner på alvor og ha en grundig diskusjon om hvilke insentiver som best mulig fremmer fakultetets strategiske målsetninger.

Kunnskapsdepartementet har nedsatt en ekspertgruppe for å vurdere finansieringssystemet til UH-sektoren i Norge. Gruppens arbeid er ikke ferdigstilt, men det kan komme vesentlige endringer i sektorens finansieringsordning som følge av utvalgets rapport og KDs oppfølging (se vedlegg fra På Høyden).

UiB sentralt innfører trolig en insentivordning for EU-forskning, og det vurderes også andre måter å stimulere til økt antall og kvalitetsmessig bedre søknader som gir bedre økt uttelling av eksterne midler, særlig fra EU, NFR o.l.

På bakgrunn av arbeidsgruppens konklusjoner og kommende endringer i insentivordninger som vil påvirke fakultetet vurderer fakultetsledelsen at en RBO-modell for forskning ikke skal videreføres.

Forslag til vedtak

1. Fakultetsstyret takker arbeidsgruppen for en grundig utarbeidet rapport.
2. Fakultetsstyret vedtar at en RBO-modell til instituttene for forskning ikke videreføres.

Nina Langeland
dekan

Inger Hjeldnes Senneseth
fung. fakultetsdirektør

01.10.2014 /ØRH

Vedlegg:

1. Oppnevningsbrev – arbeidsgruppe utvikling RBO-modell
2. RBO-modell forskning - arbeidsgruppens rapport
3. KDs utvalg UH-sektorens finansieringssystem – status fra På høyden

UNIVERSITETET I BERGEN
Det medisinsk-odontologiske fakultet

Robert Bjerknes
Anne Nordrehaug Åstrøm
Per Bakke
Nils Erik Gilhus
Bente Moen
Oddveig Åsheim
Ørjan Hauge (sekretær)

Referanse	Dato
2014/2015-INSE	13.02.2014

Oppnevning av arbeidsgruppe for utvikling av ny RBO-modell for fakultetet

Det vises til fakultetsstyresak 109/13 Rullering av strategisk plan, der styret gjorde følgende vedtak:

> *Styret ber om at det nedsettes en arbeidsgruppe for utvikling av ny RBO-modell. Arbeidsgruppen ledes av prodekan for forskning. Det oppnevnes representanter fra instituttene. Fakultetsadministrasjonen har sekretæransvaret. Dekanen får fullmakt til å utforme mandat og oppnevne arbeidsgruppens medlemmer.*

Kunnskapsdepartementets finansieringsmodell er basert på 3 hovedkomponenter:

- basiskomponenten er basert på en historisk fastsatt budsjettramme
- undervisningskomponenten er resultatbasert og bygger på avlagte studiepoeng
- forskningskomponenten består av en insentivbasert del (RBO) med uttelling for doktorgrader, vitenskapelig publisering og forskningsfinansiering fra NFR og EU og en strategisk del.

Universitetet i Bergen har etablert en modifisert modell i forhold til KDs modell. I 2006 utredet Det medisinske fakultet en finansieringsmodell som inkluderte en resultatbasert omfordeling; Notat om Budsjett 2007: Økonomi som strategisk redskap - med forslag til ny finansieringsmodell (vedlegg1).

Som omtalt i styresak 109/13 er det behov for en ny gjennomgang av fakultetets finansieringsmodell, med vurdering av og forslag til ny RBO-modell som bedre støtter opp under fakultetets strategi og er tilpasset fakultetets nye organisering og intensjonene ved organisasjonsutviklingsprosjektet Framtidens fakultet. Vedlagt følger bakgrunnsmaterialet for styresak 109/13. Arbeidsgruppen bes om å ta utgangspunkt i denne.

Utvikling av ny RBO-modell vurderes og utvikles parallelt med revidering av fakultetets strategi og handlingsplaner. Det legges opp til at fakultetsstyret skal få en statusrapport om

Det medisinsk-odontologiske fakultet
Telefon 55582086
Telefaks 55589682
post@mofa.uib.no

Postadresse
Postboks 7804
5020 Bergen

Besøksadresse
Jonas Lies vei 79
Bergen

Saksbehandler
Inger Hjeldnes Senneseth
55586671

ny RBO-modell i møtet 21.5.2014 og fatte endelig tiltak i september-møtet 2014. Målsetningen er at prosessen munner ut i tiltak som implementeres fra 2015.

Mandat for arbeidsgruppen:

Arbeidsgruppen bes, ut fra den økonomiske situasjonen og fakultets strategi, fremme 2-3 alternative forslag til ny RBO-modell som skaper insentiver i forhold til å fremme

1. Ønsket strategisk retning av forskningssatsingene med mer robuste forsknings-miljø
2. Forskning av høy kvalitet i form av vitenskapelige publikasjoner
3. Styrking av forskerutdanningen
4. Økt ekstern finansiering fra Norges Forskningsråd og EU, med disposisjon av fakultetets egne ressurser på en best mulig måte.

Arbeidsgruppen vurderer selv hvilke analyser som er nødvendige for arbeidet. Vi ber om at det lages en statusrapport som kan presenteres for fakultetsstyret 21.5.2014.

Endeling rapport med forslag til ny RBO-modell bes ferdigstilt innen 15.juni 2014. Rapporten vil bli oversendt instituttene på høring med tanke på at ny RBO-modell kan vedtas i fakultetsstyrets møte i september 2014.

Sekretær bes vurdere å ta inn økt kapasitet i form av økonomer i arbeidet.

Vennlig hilsen

Nina Langeland
dekan

Astrid Bårdgard
fakultetsdirektør

NY KUNNSKAP FOR BEDRE HELSE

Omfordeling av resultatbaserte forskningsmidler (RBO)

Rapport fra arbeidsgruppe ved Det medisinsk-odontologiske fakultet, UiB

Innhold

1 Sammendrag 2

2 Bakgrunn og mandat for arbeidet 3

2.1 Arbeidsform 3

3 Mulige resultatmodeller 4

3.1 Fakultetets resultatandeler 4

3.2 Mulige parametere i en RBO-modell 4

3.3 Oversikt over forskningsresultater ved instituttene i perioden 2009-2013 6

3.4 Rammer for mulige modeller 9

3.5 Konkrete modeller og simuleringer 9

3.5.1 Simuleringer med data for forskningsresultater for ett år (2013) 10

3.5.2 Simuleringer med data for årvisse forskningsresultater for perioden 2009-2013 13

3.5.3 Simulering av konsekvenser på omfordeling av resultatøkning ved ett institutt 15

4 Kort diskusjon 16

4.1. Forsknings-RBO: Modeller og effekter 16

4.2 Strategiske insentiver for å styrke forskning 17

5. Oppsummering 17

6 Appendix 18

6a UoH-sektorens finansiering og MOFs tidligere modell 18

6b Vitenskapelig publisering, antall, poeng og siteringer 23

6c Avlagte PhD, gjennomstrømming og oppmeldte i PhD-programmet 24

6d Ekstern finansiering 25

6e Datagrunnlag og modell 26

6f Simulering av påvirkning med 10% og 20% årlig endring 32

6g Klinisk institutt 1 og Klinisk institutt 2 – kort om ..... **Feil! Bokmerke er ikkje definert.**

1 Sammendrag

Det medisinsk-odontologiske fakultet oppnevnte i styremøte 11.12.2013 en arbeidsgruppe som fikk i oppdrag å vurdere nye mulige modeller for forskningsbasert resultatomfordeling (RBO) som virkemiddel for å styrke forskningen ved instituttene.

Arbeidsgruppen har vurdert forskningsparametere, og konkluderer med at antall vitenskapelige publikasjoner (korrigert for samarbeid mellom institutter og vektet for publiseringsnivå), avlagte doktorgrader og forskningsfinansiering fra NFR og EU kan benyttes i en modell for resultatbasert omfordeling. I henhold til mandatet har arbeidsgruppen utarbeidet modeller for en forsknings-RBO og simulert konsekvenser basert på historiske data for de enkelte institutter og fakultetet samlet.

De siste årene har antallet vitenskapelige publikasjoner og avlagte doktorgrader økt ved fakultetet, mens volumet av NFR- og EU-finansiert forskning har gått ned. Disse trendene har vært relativt stabile. Det er i tillegg svært store forskjeller mellom instituttene når det gjelder forskningsproduksjon og volum av eksternfinansiering. Slik arbeidsgruppen vurderer det er det sannsynlig at en forsknings-RBO med de komponenter som er nevnt over ikke vil være et effektivt virkemiddel for å bidra til å styrke forskningen ved fakultetet og utjevne forskjellene mellom instituttene. Dagens høye lønnsandeler ved flere institutter vil også svekke effekt og legitimitet av en resultatbasert omfordelingsmodell for forskning.

Arbeidsgruppen mener likevel at det er svært viktig at både fakultet og institutter er opptatt av resultater på forskningsfeltet, at gode resultater premieres og at forskningsresultater inngår som en vesentlig del når strategiske planer legges for framtiden. Når det skal konkluderes om hvorvidt fakultetet skal innføre ny RBO-modell for forskning, anbefaler arbeidsgruppen at dette tiltaket vurderes opp mot de allerede eksisterende insentiver for å styrke forskning ved fakultetet, som f.eks. bruk av egenandeler inn mot store satsinger, kompensasjon for kostnader med eksternfinansierte stillinger og utdeling av forskningspriser.

Bergen, 19.09.2014

Robert Bjerknes, leder /s/
Det medisinsk-odontologiske fakultet

Nils Erik Gilhus /s/
Klinisk institutt 1

Eystein Husebye /s/
Klinisk institutt 2

Bente Moen /s/
Senter for internasjonal helse, IGS

Oddveig Åsheim /s/
Institutt for biomedisin

Anne Nordrehaug Åstrøm /s/
Institutt for klinisk odontologi

Ørjan Hauge, sekretær /s/
Det medisinsk-odontologiske fakultet

2 Bakgrunn og mandat for arbeidet

Kunnskapsdepartementet tildeler en andel av budsjettene i Universitets- og høyskolesektoren etter resultater som er oppnådd innen forskning og utdanning (se appendix 6a). I 2007 innførte Det medisinske fakultet en egen resultatbasert omfordelingsmodell (RBO-modell) for finansiering av instituttene. I denne inngikk både forskningskomponenter (et korrigert antall vitenskapelige publikasjoner, antall avlagte doktorgrader, samt EU- og NFR-finansiering) og utdanningskomponenter (undervisningsukepoeng, antall masteroppgaver og antall særoppgaver). Utslagene av denne modellen har vært gjenstand for diskusjon underveis, og i appendix 6a oppsummeres modellen og de økonomiske konsekvensene av den for perioden 2007-2013. Modellen har som nevnt vært omdiskutert, og selv om de årlige utslagene har vært små, kan det synes som om enkelte institutter systematisk hhv. har tapt og vunnet på innføring av denne modellen. Det har også vært reist som innvending at modellen inneholder komponenter som bare i svært liten grad lar seg påvirke på instituttnivået. Dette gjelder f.eks. undervisningsukepoeng generert i profesjonsstudiene. Med tanke på fremtiden, er det videre uklart hvordan modellen ville kunne slå ut med ny instituttstruktur fra 2013.

Med dette som bakgrunn vedtok fakultetsstyret at gjeldende RBO-modell ikke skulle brukes i budsjettprosessen for 2014. I tillegg er det oppnevnt arbeidsgrupper som hhv. skal utrede premieringsordninger for utdanningskvalitet og utrede modeller for en egen forsknings-RBO (denne arbeidsgruppen).

Arbeidsgruppen for forsknings-RBO ble gitt dette mandatet:

Arbeidsgruppen bes, ut fra den økonomiske situasjonen og fakultets strategi, fremme 2-3 alternative forslag til ny RBO-modell som skaper insentiver til å fremme

1. Ønsket strategisk retning av forskningssatsingene med mer robuste forskningsmiljø

2. Forskning av høy kvalitet i form av vitenskapelige publikasjoner

3. Styrking av forskerutdanningen

4. Økt ekstern finansiering fra Norges Forskningsråd og EU, med disposisjon av fakultetets egne ressurser på en best mulig måte

2.1 Arbeidsform

Arbeidsgruppen har hatt til sammen fem møter våren og høsten 2014. Per Bakke, Klinisk institutt 2 deltok i den første delen av arbeidet, mens Eystein Husebye har representert K2 fra juni 2014.

I sitt arbeid med modeller for en forsknings-RBO har arbeidsgruppen diskutert mulige komponenter som kunne inngå, analysert og simulert hvordan forskjellige modeller vil kunne

slå ut for det enkelte institutt, samt diskutert en del rammebetingelser og andre incentiver for forskning ved fakultetet. Arbeidet har derfor i stor grad hatt preg av en konsekvensanalyse.

Arbeidsgruppen har i tråd med sitt mandat ikke diskutert hvordan midler fra en RBO-modell fra fakultet til institutt kan videreføres internt i det enkelte institutt.

3 Mulige resultatmodeller

3.1 Fakultetets resultatandeler

Ved UiB er KDs resultatmodell (se appendix 6a) videreført til fakultetene med 75 % av den uttellingen som UiB får tildelt. I 2014 fikk UiB samlet tildelt 720 mill. kr i resultatmidler (beregnet i 2015-priser) basert på tidligere oppnådde resultater innen forskning og utdanning. Det medisinsk-odontologiske fakultets (MOFs) andel innen forskning utgjorde 87 mill. kr, hvorav 75 % (65 mill. kr) inngikk i finansieringen av fakultetet.

De resultatbaserte bevilgningene til MOF varierer en god del mellom de ulike år, og i 2015 ser de ut til å reduseres med totalt 6,3 mill. som følge av endringer i resultater fra 2012 til 2013. Det er særlig en klar nedgang i innbetalinger til EU-finansiert forskning som gir tilbakegang.

3.2 Mulige parametere i en RBO-modell

Arbeidsgruppen mener at dersom en resultatmodell skal ha verdi, må den ha gi resultater i henhold til målsetningene og ha legitimitet i fagmiljøer og ledelse. I dette ligger bl.a. at det må være samsvar mellom resultat og uttelling. I tillegg må modellen være transparent, og instituttledelsen må videre ha reell mulighet til å påvirke resultatene som i neste omgang får konsekvenser for finansieringen av instituttet. Det er også viktig å skape enighet om hvor mye midler en RBO-modell skal fordele.

Arbeidsgruppen har gått gjennom flere mulige parametere som kan inngå i en resultatbasert omfordelingsmodell for forskning. En forutsetning for at en parameter skal kunne brukes, må være at det finnes omforente og kvalitetssikrede data som er lett tilgjengelige. En modells legitimitet reduseres raskt om den blir ugjennomsiktig og for kompleks. I denne rapporten har derfor datagrunnlag fra Database for høgre utdanning (DBH) og Universitetet i Bergens (UiBs) økonomisystem blitt benyttet.

Arbeidsgruppen har konsentrert sitt arbeid rundt følgende parametere:

- Vitenskapelig publisering
- Avlagte doktorgrader
- Ekstern finansering

Vitenskapelig publisering

For vitenskapelig publisering kan både antall publikasjoner, antall publikasjonspoeng[1] og antall siteringer tenkes å bli benyttet. Antall publikasjoner og publikasjonspoeng er lett tilgjengelig i DBH, og data herifra benyttes allerede i KDs og UiBs resultatmodeller.

Publikasjonspoeng fremkommer bl.a. ved at en institusjon krediteres etter adressering og publikasjonsnivå gjennom såkalte forfatterandeler[1]. Det er en velkjent svakhet ved denne formen for kreditering at dobbel institusjonstilhørighet reduserer bidraget fra den enkelte. Det tette samarbeidet med f.eks. helseforetakene gjør at denne parameteren vil slå svært ulikt ut i ulike deler av fakultetet. Samlet anses publikasjonspoeng som lite egnet til å inngå i en fakultetsintern RBO-modell.

For UiB foreligger det også siteringsanalyser utarbeidet ved Universitetsbiblioteket. Det vil imidlertid kreve egne og til dels kompliserte analyser å få frem siteringsdata som er tjenlige til bruk i en RBO-modell noe som gjør siteringer lite egnet for bruk.,

I fakultetets gjeldende RBO-modell er antall publikasjoner benyttet. For at dette ikke skal virke som et hinder for vitenskapelig samarbeid, telles en publikasjon fullt ut ved alle samarbeidende institutter. I tillegg korrigeres tallet som inngår i modellen for publikasjonsnivå, slik at en publikasjon på kvalitetsnivå 2 vil telle tre ganger så mye som en publikasjon på nivå 1. Antall publikasjoner er selvsagt også avhengig av i hvilken grad et institutt har etablert samarbeidsrelasjoner med eksterne institusjoner, f.eks. helseforetak, nasjonale institutter eller andre universitet, men likevel mener arbeidsgruppen at i en RBO-modell for forskningsresultater vil ovennevnte parameter kunne avspeile volum på en tilfredsstillende måte, og også til en viss grad avspeile kvalitet.

Tall fra DBH for avlagte doktorgrader

Antall avlagte doktorgrader er et lett tilgjengelig resultatmål på forskerutdanning, og arbeidsgruppen mener at en resultatindikator for forskerutdanning også hører med i en forsknings-RBO. I en slik modell må bidrag fra hvert institutt korrigeres i tråd med veilederavtalen ved innlevering. Modellen kan om ønskelig også lages slik at den kun gir uttelling for veiledning gitt av veiledere ved eget fakultet eller ved UiB.

Ekstern forskningsfinansiering

I KDs resultatmodell inngår forskningsfinansiering fra NFR og EU. Dette er forskningsmidler som oppnås i konkurranse og der tilslag signaliserer kvalitet og i de fleste tilfeller også bidrar til å fremme nasjonalt og internasjonalt samarbeid. Det er i tillegg en klar målsetning å øke den NFR- og EU-finansierte aktiviteten ved fakultetet. NFR- og EU-finansiert forskning målt ut fra regnskapsførte prosjektkostnader er også inne i dagens RBO-modell ved fakultetet og bør videreføres.

[1] For nærmere beskrivelse av UHRs system se dokumentasjon DBH: **http://dbh.nsd.uib.no/pub/hjelp.jsp?**

3.3 Oversikt over forskningsresultater ved instituttene i perioden 2009-2013

Som bakgrunn for simuleringer med ulike RBO-modeller vises historiske tall for de ulike instituttene for de parametere som arbeidsgruppen har presentert over; dvs:

a) Antall publikasjoner korrigert for samarbeid over instituttgrenser og justert for publikasjonsnivå.

b) Antall doktorgrader (korrigert for bidrag fra instituttene).

c) Regnskapsførte prosjektkostnader for NFR- og EU-finansierte forskningsprosjekter.

Antall publikasjoner og avlagte doktorgrader, samt volumet på ekstern finansiering er ujevnt fordelt mellom instituttene, samtidig som det endrer seg over tid. På grunn av endret instituttstruktur fra 2013 er Klinisk institutt 1 (K1) og Klinisk institutt 2 (K2) vist samlet i datagrunnlag og presentasjoner. Detaljerte data for forskningsresultater for alle institutter i perioden 2009-2013 finnes i appendix 6b og c.

Vitenskapelig publisering

Figur 1 viser den store forskjellen det er i antall vitenskapelige publikasjoner mellom instituttene. Alle institutter har likevel hatt vekst i antall publikasjoner i perioden, med størst økning (44 %) ved Institutt for biomedisin (IBM). Variasjonen i antall publikasjoner er størst ved K1/K2 og mest stabil ved Institutt for global helse og samfunnsmedisin (IGS).

Figur 1 Antall vitenskapelige publikasjoner pr institutt, MOF, 2009-2013.

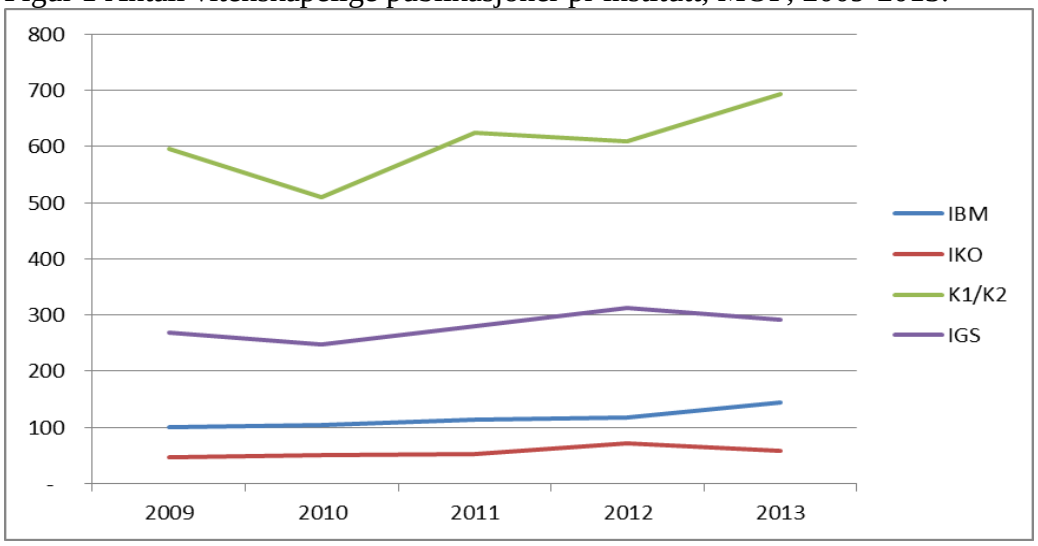

I figur 2 vises årlig antall publikasjoner ved instituttene justert for samarbeid over instituttgrensene og korrigert for publikasjonsnivå. Variasjonene mellom instituttene blir da noe større særlig som følge av varierende andel nivå 2 publikasjoner som teller tredobbelt.

Figur 2 Modelljustert antall vitenskapelige publikasjoner pr institutt, MOF, 2009-2013.

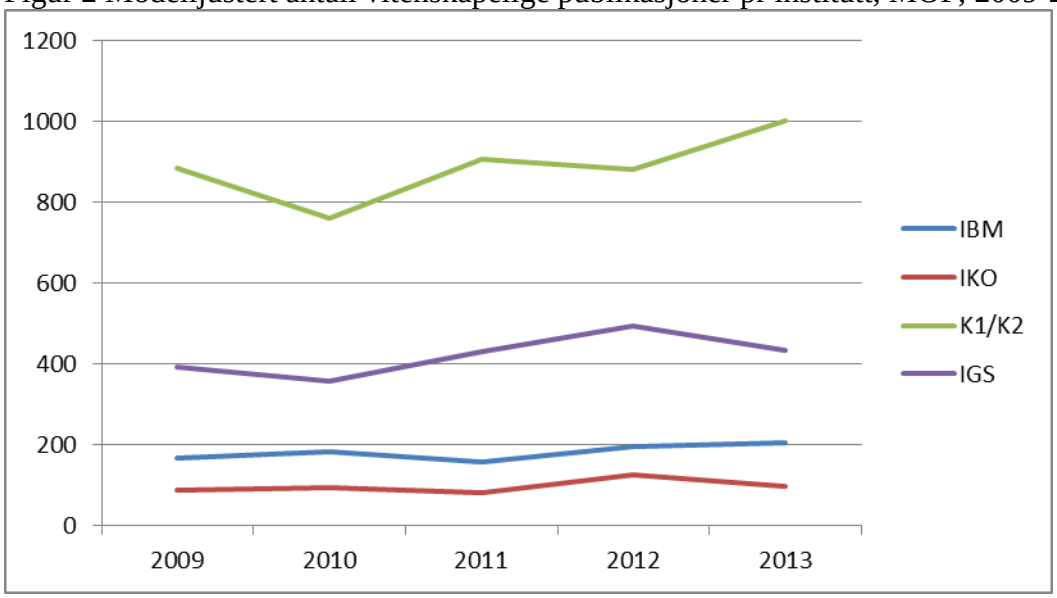

Avlagte doktorgrader

Antallet avlagte doktorgrader ved fakultetet har doblet seg de siste åtte årene, og i 2013 var tallet rekordhøyt med 115 doktorgrader. De kliniske instituttene står samlet for de fleste doktorgradene, og i 2013 var det ved hhv. K1 og K2 avlagt 36 og 26 doktorgrader. Slik det også fremgår av figur 3, kan det ved et institutt være stor årlig variasjon i antallet som fullfører doktorgrad.

Figur 3 Antall avlagte doktorgrader pr institutt, MOF, 2009-2013.

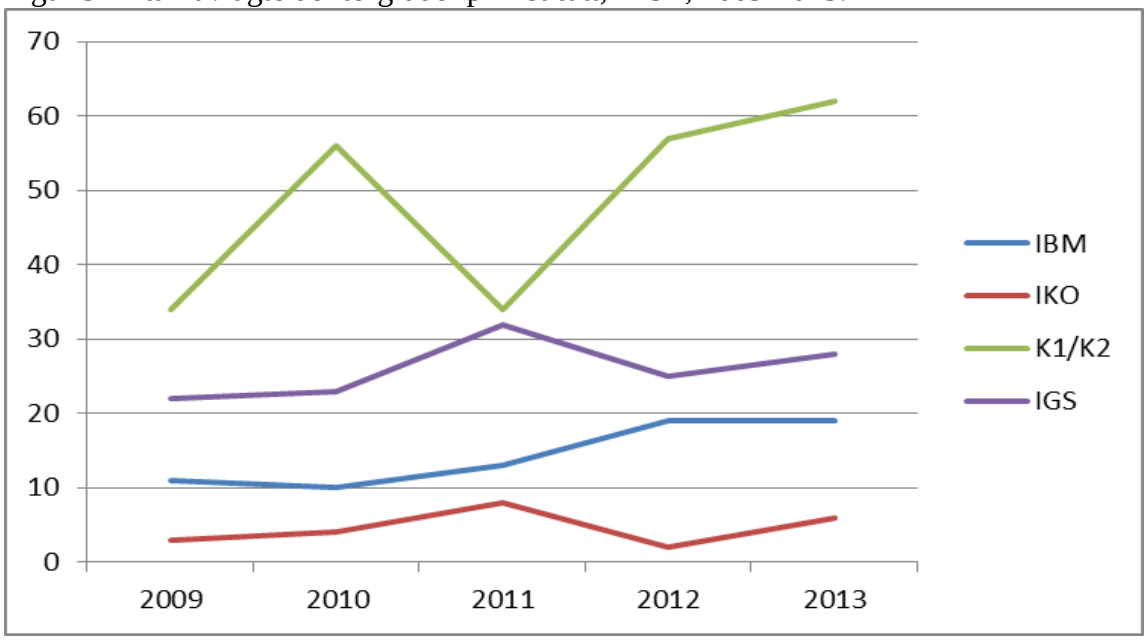

Ekstern finansiering

For NFR- og EU-finansiert aktivitet er det stor spredning mellom instituttene (se også appendix 6d).

EU-finansiert forskning utgjør om lag 2 % av fakultetets samlede budsjett. Midlene er samlet i et lite antall prosjekt som går over 3-4 år. IBM har hatt den største veksten de siste årene, mens utviklingen har vært negativ ved andre institutter (Figur 4).

Figur 4 EU-finansiert forskningsaktivitet ved MOF, pr institutt, 2009-2013.

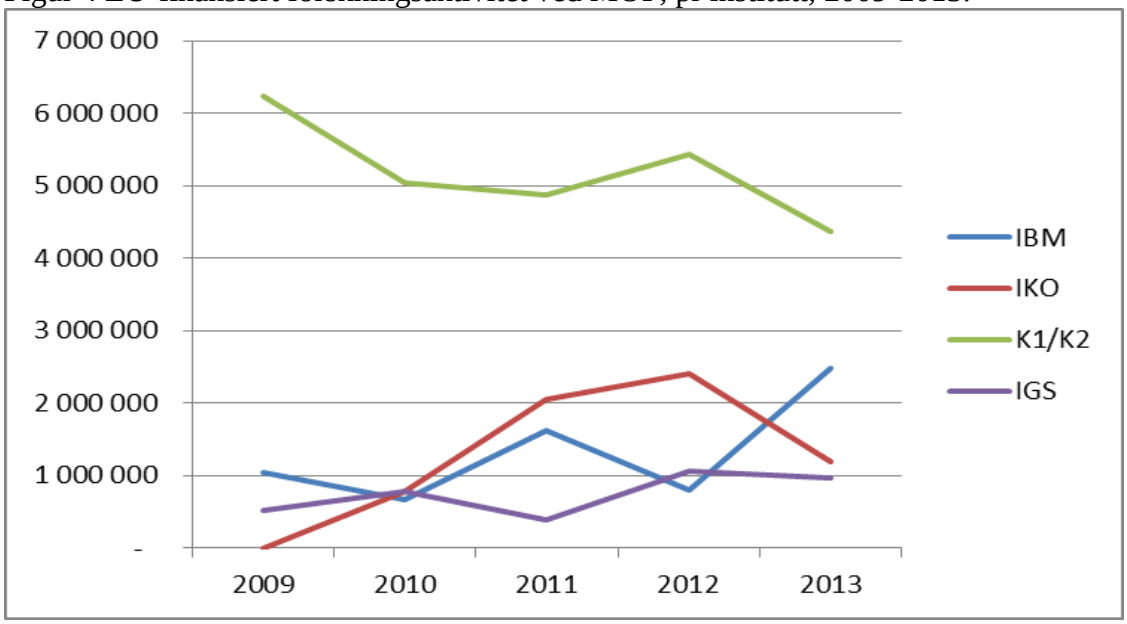

NFR-finansiert forskning har hatt en kraftig reduksjon ved fakultetet de siste årene, og det er bare IGS som kan vise til økning i perioden (Figur 5).

Figur 5 NFR-finansiert forskningsaktivitet ved MOF, pr institutt, 2009-2013.

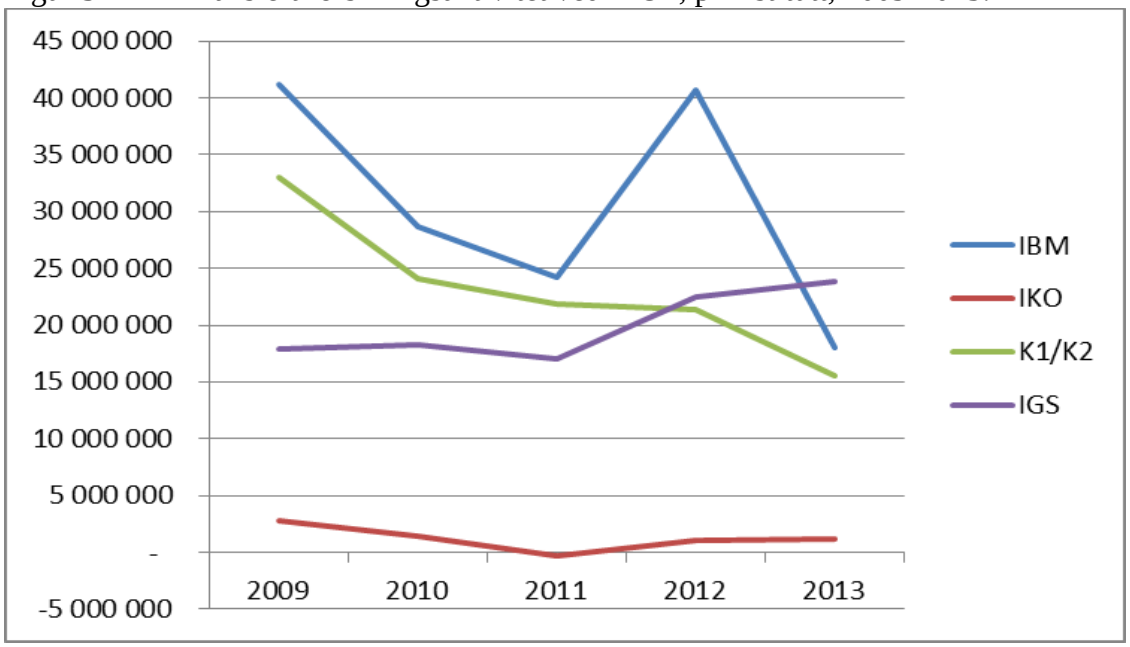

3.4 Rammer for mulige modeller

I arbeidet med utvikling av en ny RBO-modell ligger det flere dilemma. På den ene siden er det ønskelig at resultateffekten skal være stor nok til at det «gjør en forskjell», mens det på den andre siden ikke bør introduseres så store årvisse endringer i finansieringen av et institutt at dette går på bekostning av mulighet til økonomisk og strategisk langtidsplanlegging. I tillegg må resultatene være reelt påvirkbare av instituttledelsen og i minst mulig grad styres av utenforstående beslutninger. Altfor høy lønnsandel ved et institutt, vil også båndlegge resultatmidler og frata instituttledelsen anledning til å bruke slike midler strategisk.

Forskningskomponenten i den tidligere RBO-modellen ved fakultetet utgjorde 13,2 mill kr pr år. Arbeidsgruppen har i sine simuleringer tatt utgangspunkt i tre ulike totalsummer for omfordeling:

I. 7,5 mill. kroner (2,7 % av instituttenes basisrammer)
II. 10 mill. kroner (3,7 % av instituttenes basisrammer)
III. 12,5 mill. kroner (4,6 % av instituttenes basisrammer)

Omfordelingsbeløpet blir ved disse tre alternativene finansiert ved å trekke hhv. 1,5 mill. kroner, 2 mill. kroner og 2,5 mill. kroner pr institutt til omfordeling. Det er selvsagt også mulig å legge inn ulike beløp fra instituttene, men det kan være vanskelig å fastsette kriterier for bestemmelse av beløpsstørrelse og å skape legitimitet for en slik ordning.

Det ligger i sakens natur at en RBO-modell vil ha en «forsinkelse» på den måten at resultater oppnådd ett år først vil få budsjettkonsekvenser to år etter. Om det så skal legges inn resultater fra ett enkelt år, eller f.eks. gjennomsnitt av to eller tre år må videre avklares. Gjennomsnittstall vil naturlig nok dempe de årvisse svingningene og dermed også de økonomiske konsekvensene.

I en RBO-modell kan også parametere vektes på ulik måte. En lavere vekting av en parameter kan være med på å dempe effekten av denne, noe som kan være fornuftig i situasjoner der noen institutter har mindre sjanse enn andre for å oppnå suksess. Et eksempel på dette kan være antall ph.d-grader, der mulighetene for å rekruttere nye kandidater finansiert av Samarbeidsorganet er klart større for K1 og K2 enn det de andre instituttene vanligvis har mulighet til gjennom samarbeids- og forankringsavtaler med helseforetakene.

3.5 Konkrete modeller og simuleringer

I simuleringene er det gjort rede for kilde for datagrunnlag og valg av parametere. Alle simuleringene er utført med og uten 3-årig gjennomsnitt, og i appendix 6e er grunnlagsdata for 3 års gjennomsnitt gitt. Det er gjort simuleringer med basis i tre ulike modeller. Ved simuleringene er det lagt inn et like stort beløp til omfordeling fra hvert institutt. Første vises konsekvensene av de ulike modellene om resultater fra ett år legges inn, og da er året 2013 benyttet. Deretter vises simuleringer med de samme modellene med de årvisse resultatene fra perioden 2009 til 2013 lagt inn. Endelig er det gjort simuleringer som forsøker å vise størrelsen i økonomisk uttelling ved årlig resultatendring på 10 % eller 20 % ved ett institutt.

3.5.1 Simuleringer med data for forskningsresultater for ett år (2013)

Modell 1

Modell 1 gir resultatmidler med lik uttelling for vitenskapelig publisering og avlagte doktorgrader. Tabell 3 illustrerer hvilke beløp som da omfordeles:

Tabell 1 Modell 1, ulike omfordelingsalternativ

Omfordeling	Andel	Alternativ I	Alternativ II	Alternativ III
PhD-grader	50 %	3 750 000	5 000 000	6 250 000
Vitenskapelig publisering	50 %	3 750 000	5 000 000	6 250 000
Sum		7 500 000	10 000 000	12 500 000

Dette gir denne uttellingen:

Figur 6 Modell 1, instituttenes relative fordeling.

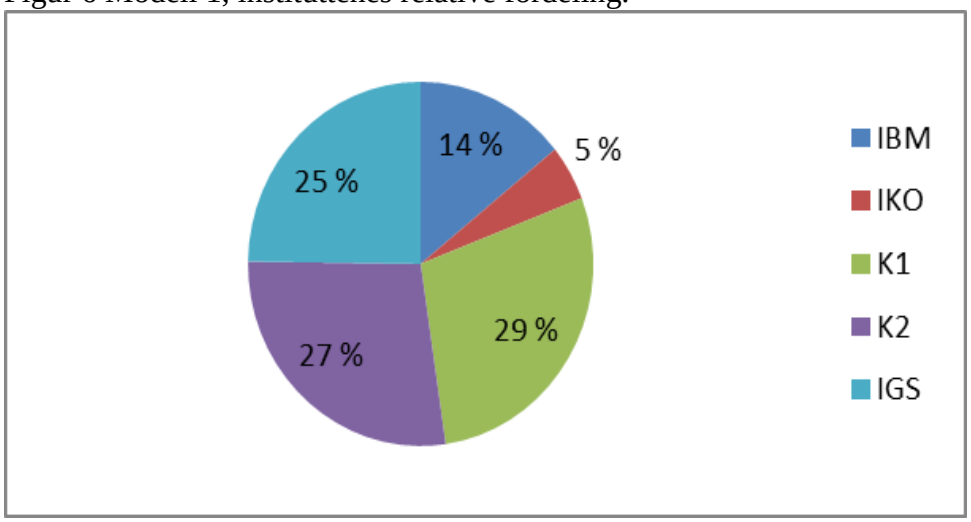

Figur 7 Modell 1, instituttenes uttelling ved de ulike alternativene

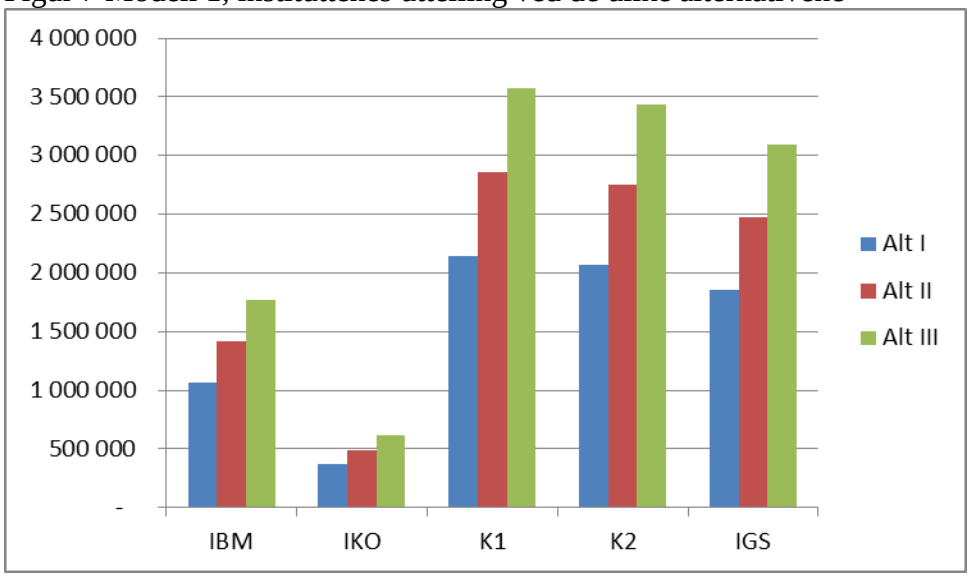

Modell 2

I modell 2 vektes vitenskapelig publisering høyere (75 %) enn avlagte doktorgrader (25 %).

Tabell 2 Modell 2, ulike omfordelingsalternativ

Omfordeling	Andel	Alternativ I	Alternativ II	Alternativ III
PhD-grader	25 %	1 875 000	2 500 000	3 125 000
Vitenskapelig publisering	75 %	5 625 000	7 500 000	9 375 000
Sum		7 500 000	10 000 000	12 500 000

Dette gir denne uttellingen:

Figur 8 Modell 2, instituttenes relative fordeling.

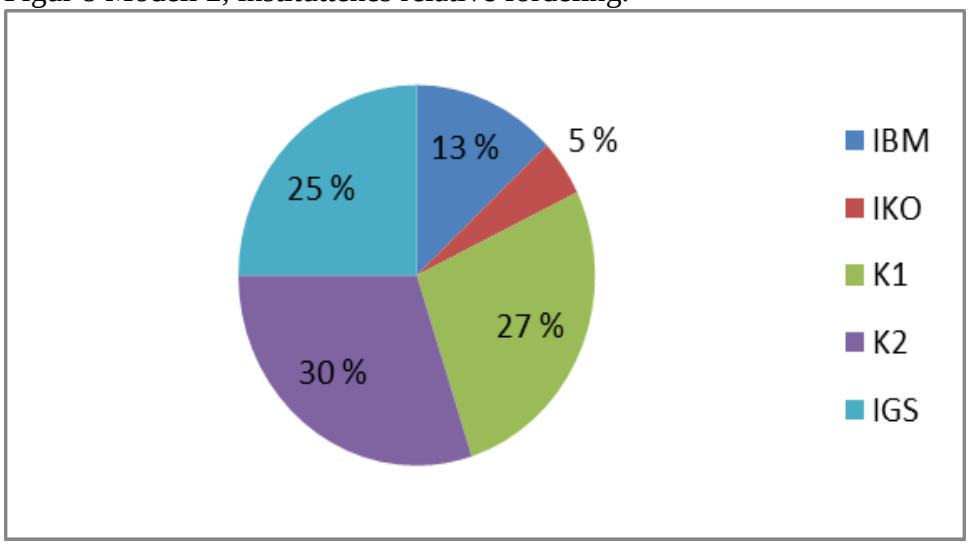

Figur 9 Modell 2, instituttenes uttelling ved de ulike alternativene

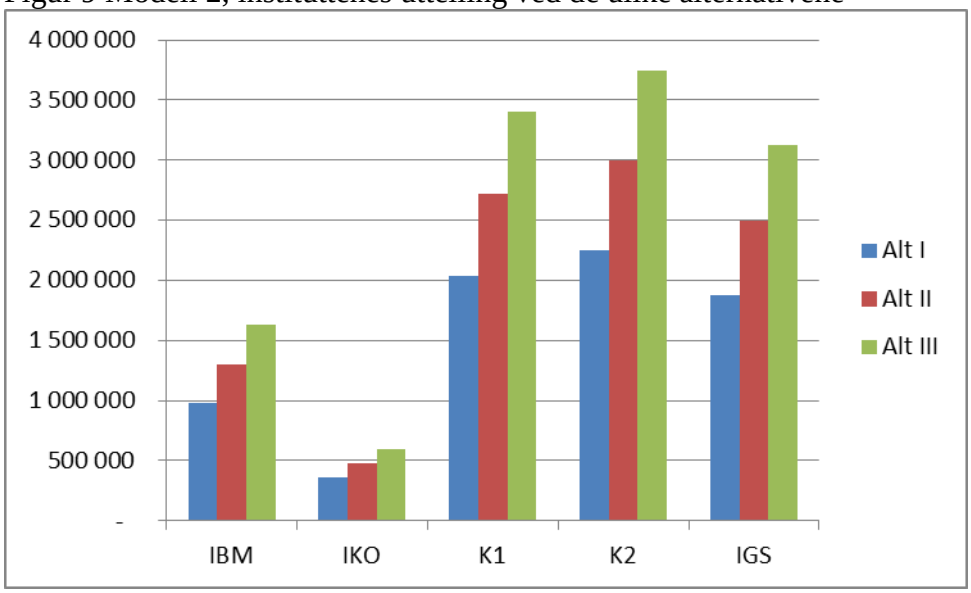

Modell 3

I modell 3 tas ekstern forskningsfinansiering fra NFR og EU med (Tabell 3).

Tabell 3 Modell 2, ulike omfordelingsalternativ med vekting og beløp

Omfordeling	Andel	Alternativ I	Alternativ II	Alternativ III
PhD-grader	33,3 %	2 500 000	3 333 333	4 166 667
Vitenskapelig publisering	33,3 %	2 500 000	3 333 333	4 166 667
EU finansiering	16,7 %	1 250 000	1 666 667	2 083 333
NFR finansiering	16,7 %	1 250 000	1 666 667	2 083 333
Sum		7 500 000	10 000 000	12 500 000

Dette gir denne uttellingen:

Figur 10 Modell 3, instituttenes relative fordeling.

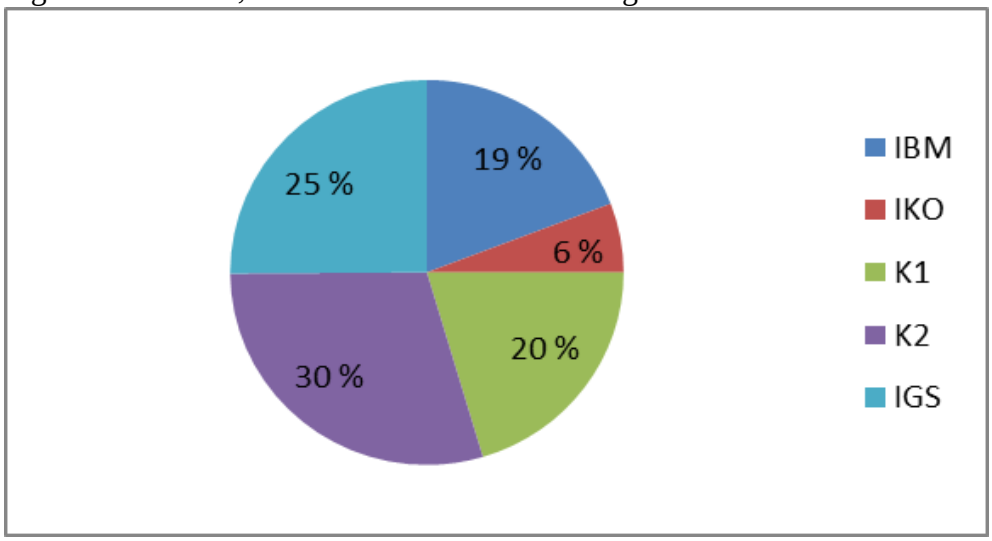

Figur 11 Modell 3, instituttenes uttelling ved de ulike alternativene

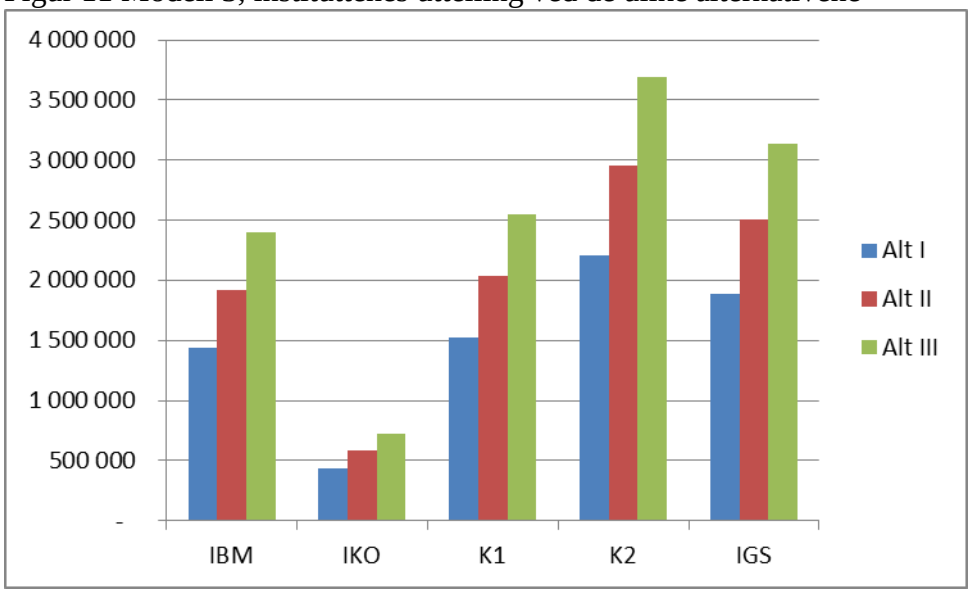

Samlet ser man at de ulike modellene slår ut noe ulikt for instituttene, men at uansett modell vil IKO få igjen klart mindre enn det som legges inn til fordeling. I tillegg vil effekten av at eksternfinansiering tas inn i modellen bli at resultatuttellingen for IBM og K2 går opp, mens den går klart ned for K1. IGS sin resultatuttelling blir stabil mellom disse tre modellene.

3.5.2 Simuleringer med data for årvisse forskningsresultater for perioden 2009-2013

I dette avsnittet vises simuleringer med modell 1-3 for forskningsresultater for 2009-2013. På grunn av ny instituttstruktur fra 2013 behandles K1 og K2 under ett i dette avsnittet. Resultatene av simuleringen vises for et omfordelingsbeløp på 10 mill. kr.

Modell 1

Figur 12 Simulering, modell 1, 10 mill. omfordeling, ut fra historiske resultater 2009-2013

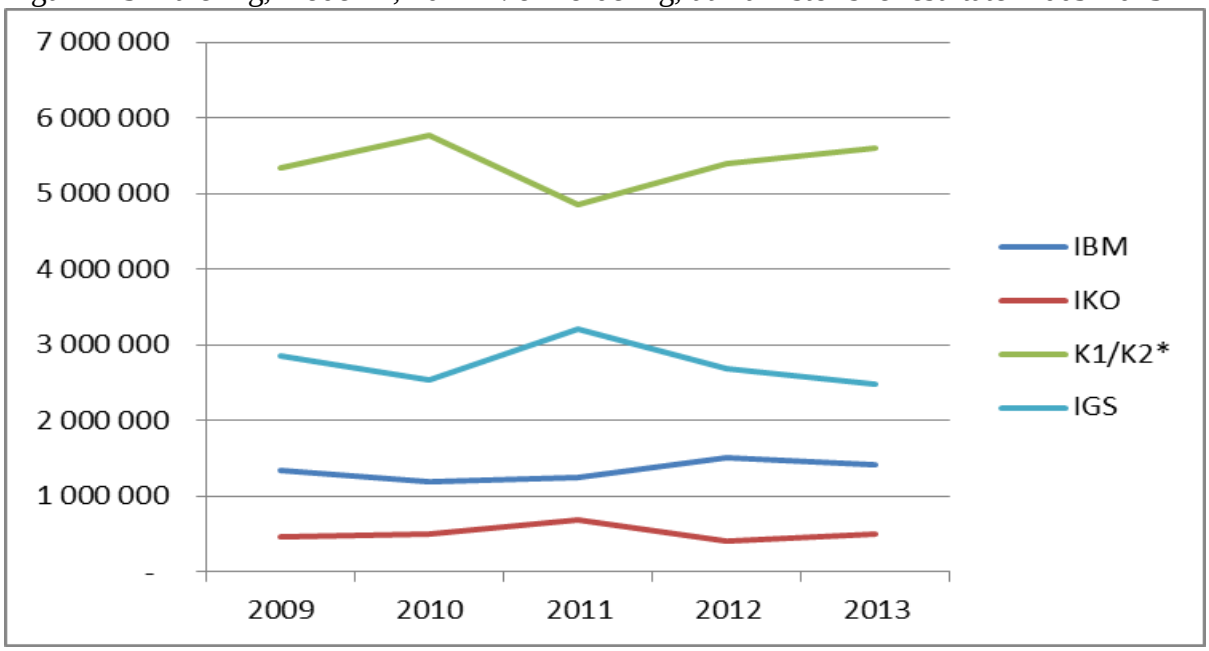

* Gjennomsnitt K1/K2 er beregnet pr institutt, dvs sum er delt på 2

Trenden for perioden er relativt stabil for alle institutter i perioden, men for K1 og K2 samlet medfører reduksjonen på 20 avlagte doktorgrader fra 2010 til 2011 et reduksjon i resultatmidler på i underkant av 1 mill. kr.

Modell 2

Konsekvensen av å vekte antall doktorgrader lavere (25 %), vises tydelig i figuren under. Den årvisse variasjonen ved de enkelte institutter blir liten.

Figur 13 Simulering, modell 2, 10 mill. omfordeling, ut fra historiske resultater 2009-2013

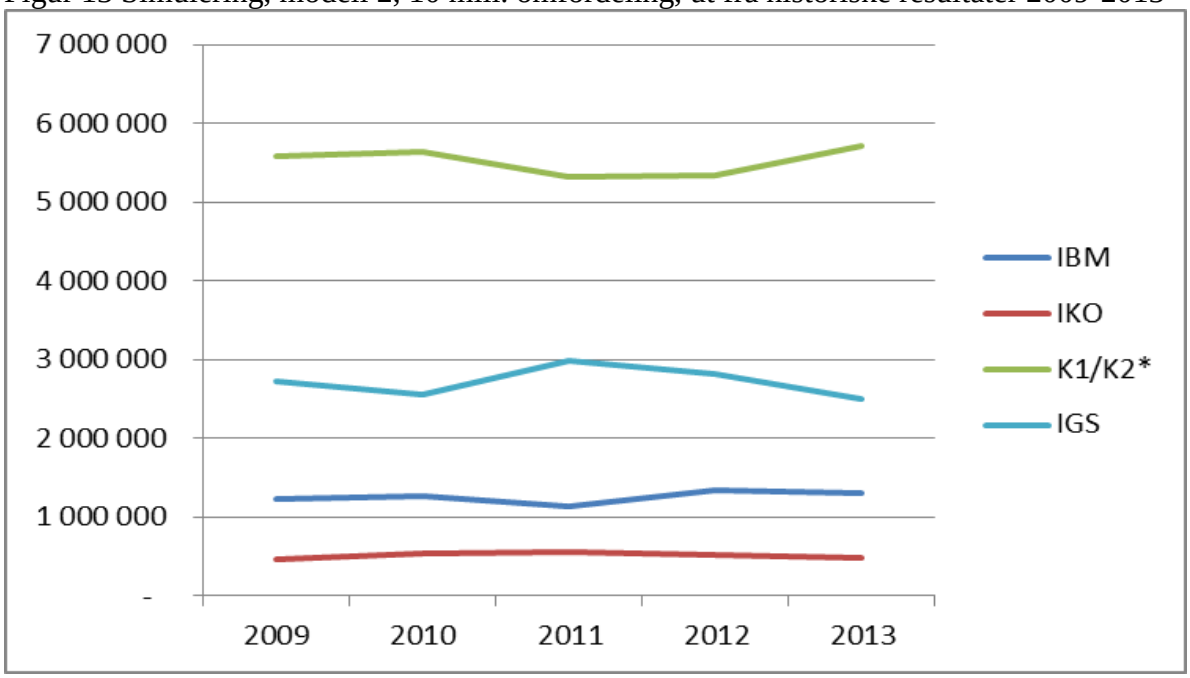

Modell 3

Når ekstern forskningsfinansiering legges inn i modellen endres innbyrdes forholdet mellom instituttene noe, og f.eks. vil IBM styrke sin posisjon i forhold til de andre (se også figur 11).

Figur 14 Simulering, modell 3, 10 mill. omfordeling, ut fra historiske resultater 2009-2013

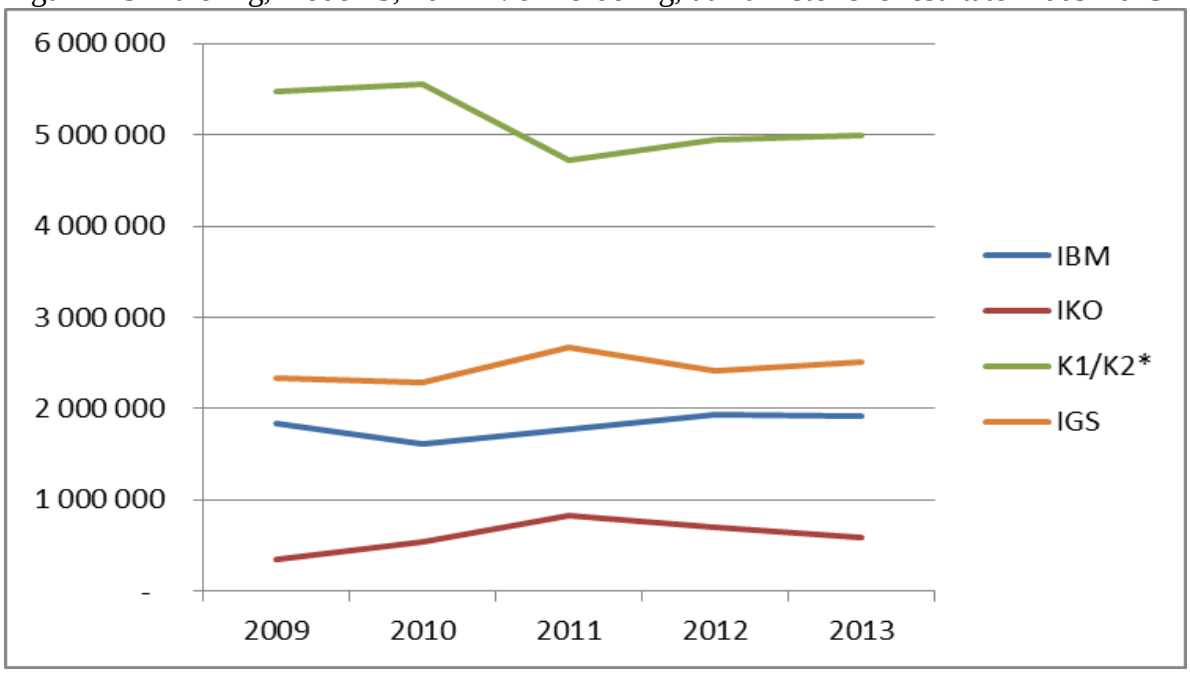

Samlet viser imidlertid disse simuleringene at også med modell 3 holder forskjellene mellom instituttene seg nokså stabile over tid.

3.5.3 Simulering av konsekvenser på omfordeling av resultatøkning ved ett institutt

Som nevnt over er det flere forhold som er avgjørende for en RBO-modells legitimitet. Det er ønskelig at resultateffekten skal være stor nok til at det «gjør en forskjell» og samtidig skal resultateffekten være koblet til rimelige og påvirkelige endringer i de forskningsresultat som legges inn i modellen. Kort sagt må ønsket adferd og endring stå i forhold til innsats og uttelling.

I den understående tabellen er det simulert hvor stor økonomisk uttelling et institutt ville kunne få av en resultatforbedring på hhv 10 % og 20 % gitt modell 3 og 10 mill. kr i omfordelingsbeløp fordelt som under.

Tabell 4 Kroner til fordeling pr parameter, modell 3 med 10 mill. i omfordeling

	Antall vitenskapelige publikasjoner	Antall avlagte Ph.d.-grader	EU-finansiert aktivitet	NFR-finansiert aktivitet
Kroner til omfordeling	3 333 333	3 333 333	1 666 667	1 666 667

Tabell 5 Økonomisk uttelling av resultatforbedring 2013 i modell 3.

		Antall vitenskapelige publikasjoner		Antall avlagte Ph.d.-grader		EU-finansiert aktivitet		NFR-finansiert aktivitet	
		Antall	Kroner	Antall	Kroner	Aktivitet	Kroner	Aktivitet	Kroner
10 %	IBM			1,9	45 226				
	IKO	6	14 714						
	K1/K2					437 233	39 704		
	IGS							2 385 287	38 662
20 %	IBM			3,8	89 006				
	IKO	12	29 293						
	K1/K2					874 466	75 896		
	IGS							4 770 574	74 412

Tabellen kan leses slik:

For antall vitenskapelige publikasjoner er de reelle historiske dataene for instituttene i 2013 lagt til grunn. Tallene viser hvor mye IKO ville få i uttelling om antall publikasjoner økte, mens de andre instituttenes publikasjonstall var de samme som instituttene hadde i 2013. En økning på 12 publikasjoner ville da gitt IKO 29.293 kr mer i resultatmidler.

I kolonnene til høyre er tilsvarende vist for antall doktorgrader (IBM), EU-finansiert forskning (K1/K2) og NFR-finansiert forskning (IGS).

I appendix 6f er det gitt mer utfyllende data fra simuleringene gitt i tabell 5.

4 Kort diskusjon

4.1. Forsknings-RBO: Modeller og effekter

De siste årene har antall vitenskapelige publikasjoner og avlagte doktorgrader økt, mens volumet av NFR- og EU-finansiert forskning har gått ned ved vårt fakultet. Disse trendene har vært relativt stabile. I de nærmeste årene er det ikke usannsynlig at antall publikasjoner kan fortsette å øke, mens det er forventet at antall doktorgrader vil gå ned. Det er klare indikasjoner på at den negative trenden for volumet av særlig EU- og NFR-finansiert forskning er i ferd med å snu. Det er derfor ikke usannsynlig at en del av simuleringene på historiske tall fra perioden 2009 til 2013 ikke helt avspeiler den nærmeste femårsperioden.

Det er store forskjeller mellom MOFs institutter i forskningsproduksjon og volum av ekstern finansiering. Disse forskjellene har holdt seg relativt stabile i hele perioden fra 2008 ved sammenslåingen av Det medisinske fakultet og Det odontologiske fakultet. Arbeidsgruppen er også av den oppfatning at potensialet for endring er noe forskjellig for de ulike instituttene.

Det er mulig at simuleringene på basis av historiske data og de omfordelingsbeløp som er brukt underestimerer mulighetene som ligger i en modell for resultatbasert omfordeling. Det ligger i tillegg usikkerhet knyttet til at ny instituttstruktur ble innført i 2013 og at forskningens natur stadig endres. Forskjellene mellom instituttene er likevel så store, at så lenge instituttene behandles likt med tanke på hvor mye hvert institutt legger inn til omfordeling og resultatparameterne vektes likt for alle institutter, vil IKO i overskuelig framtid tape på innføring av en forsknings-RBO. Hvordan utviklingen vil være for de andre instituttene er mer usikker, men særlig for K2 og IGS kan en RBO-modell for forskning gi gunstige effekter.

Et viktig spørsmål er om de parameterne som inngår i modellen lar seg påvirke av instituttene på en slik måte at det gir økonomisk uttelling som står i forhold til innsatsen. Simuleringene i kapittel 3.5.3 indikerer at en endring på så mye som 20 % i både vitenskapelig publisering, doktorgradsproduksjon og ekstern forskningsfinansiering vil gi relativt beskjedne utslag for det enkelte institutt og dermed ikke stimulere tilstrekkelig til økt innsats.

I arbeidsgruppen er det videre pekt på at forskningsmiljøene ved instituttene har ulike forutsetninger for å endre sin doktorgradsproduksjon, f.eks. ved at K1 og K2 lettere vil kunne rekruttere stipendiater finansiert av Samarbeidsorganet. Videre har det vært problematisert at store eksterne bevilgninger f.eks. fakultetets etablerte SFF'er, kan virke konserverende med tanke på resultatuttellingen som følger av modell 3. Totalt vil SFFene utgjøre en direkte NFR-aktivitet ved MOF på over 300 mill. kroner over en ti års periode, eller om lag 30 mill. årlig. Dette utgjør litt under 50 % av den totale NFR-aktiviteten ved fakultetet i 2013.

En grunnleggende forutsetning for at resultatbasert omfordeling skal kunne gi det enkelte institutt økt handlingsrom og muligheter til å foreta strategiske valg for å styrke forskningen er at lønnsandelen ikke er for høy. En for høy lønnsandel vil si at resultatuttellingen allerede er bundet opp i lønn til faste stillinger og dermed vil ikke økte resultatuttellinger gi mer handlingsrom på instituttene. Situasjonen i dag med lønnsandel på over 90 % ved enkelte

institutter, gjør at effekten og motivasjonen for å innføre en forsknings-RBO ved MOF nok vil variere, noe som også har avspeilt seg i arbeidsgruppens arbeid.

4.2 Strategiske insentiver for å styrke forskning

Arbeidsgruppen mener at det er svært viktig at både fakultet og institutter er opptatt av resultater på forskningsfeltet, at gode resultater premieres og at forskningsresultater inngår som en vesentlig del når strategiske planer legges for framtiden. Både ved UiB og MOF stimuleres og belønnes forskning og tilslag på eksterne søknadsprosesser på flere måter, og samlet utgjør dette klart mer for våre forskningsmiljøer og institutter enn de resultatmidlene som har vært fordelt gjennom fakultetets RBO-modell. For eksempel har fakultetet gått inn med et betydelig antall rekrutteringsstillinger og andre egenandeler til SFF'er, Jebsen-sentra, samt bevilgninger fra ERC, BMFS og BFS. Videre har fakultetet etablert egen premierings-ordning for EU-prosjekter. Enkelte i arbeidsgruppen har i den forbindelse pekt på det mulig uheldige ved at noen miljøer «dobbelt-premieres» om slik eksternfinansiering inngår i RBO.

Innføring av økte satser for fellestjenester ved UiB og bortfall av gaveforsterkningsordningen rammet fakultetet hardt for et par år tilbake. Som et målrettet tiltak for å opprettholde høy søknadsaktivitet også til finansieringskilder uten dekningsbidrag innførte fakultetet en ordning hvor fellesskapet dekker kostnadene for fellestjenester og internhusleie for nulldekningsbidragsprosjektstillinger. Det settes av 10 mill. kroner til dette årlig, og dette kan i seg selv ses på som en klar strategisk omfordeling av ressurser mellom institutter.

5. Oppsummering rundt mulig forsknings-RBO

Arbeidsgruppen mener at antall vitenskapelige publikasjoner korrigert for samarbeid mellom institutter og vektet for publiseringsnivå, avlagte doktorgrader og forskningsfinansiering fra NFR og EU er parametere som kan inngå i en RBO-modell for forskning.

De siste årene har antallet vitenskapelige publikasjoner og avlagte doktorgrader økt ved fakultetet, mens volumet av NFR- og EU-finansiert forskning har gått ned. I tillegg er det svært store og tilsynelatende nokså stabile forskjeller mellom instituttene når det gjelder forskningsproduksjon og volum av eksternfinansiering. Med utgangspunkt i de simuleringer som er gjort og de modeller arbeidsgruppen har sett på, er det arbeidsgruppens oppfatning at en forsknings-RBO med de komponenter som er nevnt neppe vil være et effektivt virkemiddel for å bidra til å styrke forskningen ved fakultetet. Selv om arbeidsgruppen mener potensialet for endring er noe forskjellig ved de ulike instituttene, er det i tillegg sannsynlig at en forsknings-RBO ikke vil være et effektivt virkemiddel for å bidra til å utjevne forskjellene i forskningsproduksjon mellom instituttene. Tydeligst ser man dette for IKO, som i overskuelig fremtid trolig ville tape i en RBO-modell. Dagens høye lønnsandeler ved flere institutter vil også svekke effekt og legitimitet av en resultatbasert omfordelingsmodell for forskning.

Arbeidsgruppen mener også at når fakultetet skal vurdere om det skal innføres ny RBO-modell for forskning, så må dette tiltaket vurderes opp mot de allerede eksisterende insentiver for å styrke forskning ved MOF slik det er redegjort for i rapporten.

6 Appendix

6a UoH-sektorens finansiering og MOFs tidligere modell

Kunnskapsdepartementet fordeler en andel av budsjettet til Universitets og høyskolesektoren (UoH) etter resultater oppnådd i forskning og utdanning. For forskning er parameterne som vist i figuren under. Figuren viser viderefordelingen med 75% uttelling til fakultetene og MOFs tidligere modell for viderefordeling til instituttene.

Figur 6-1 Resultatfordeling fra KD til UiB til fakultetene

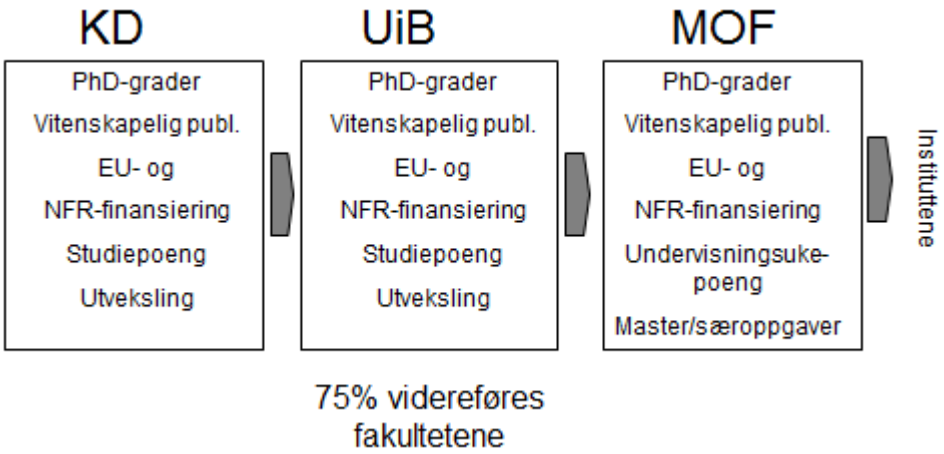

Den tidligere RBO-modellen ved MOF

Denne informasjonen er presentert for fakultets- og instituttledelsen og fakultetsstyret i forkant av arbeidsgruppens oppnevning både som egen presentasjon og i notat. Basert på notat 07.11.2013 Ørjan Hauge, vedlagt fakultetsstyresak 2013, møte 11.12.2013.

Oppsummert

Nåværende modell ble innført i 2007, sist endret fra 2009 og har dermed fungert i 5 år. Variasjonen i resultatene mellom instituttene gir grunnlag for instituttenes resultattildelinger.

I perioden 2009 til 2013 er det noen utviklingstrekk som gjør seg gjeldende:

- Gade, IFI, IKM, IKO og ISF positiv resultatendring sum 3 mill. i perioden 2009-2013.
- IBM, IKF og SIH negativ resultatendring sum under 0,3 mill. i perioden 2009-2013
- IGS og SIH oppnådd mer resultatmidler enn sin budsjettandel i alle perioder fra 2007.
- IKF og IKO dårligst ut og har alltid fått mindre igjen enn sin resultatandel.

Historikk

Fra 2007 kom ny modell for resultatmidler til instituttene, resultatbasert omfordeling. Modellen la til grunn en langsiktig målsetning om at 15% av instituttenes rammer blir resultatavhengig. 15 % var begrunnet ut fra fakultetets resultatavhengighet i UiBs budsjettfordeling og målsetning om lønnsandel ved instituttene på maksimalt 85 %. Basisrammen skulle utgjøre 85% og få pris- og lønnskompensasjonen som tildelt fakultetet.

Vekting av resultater innen forskning og utdanning

Modellen fordelte en resultatramme med 60% til forskning og 40% til utdanning. Forskning ble vektet mer enn utdanning fordi fakultetet vektlegger forskningsbasert undervisning.

Figur 6-2 Resultatramme vekting av forskning og utdanning

FORSKNINGSRESULTAT 60%	UTDANNINGSRESULTAT 40%
- doktorgrader - vitenskaplig publisering	- studiepoeng - mastergrader - særoppgave (inkl forsk.linje) - forskerkurs

„

Tabell 6-1 RBO for 2013, tidligere modells siste år (stk-pris =

	Andel	Ramme	"Stk-pris" pr enhet
Doktorgrader	19,5 %	3 970 000	48 375
Vit. publ. poeng	19,5 %	3 970 000	2 675
EU-midler	13,0 %	2 647 000	0,33
NFR-midler	13,0 %	2 647 000	0,033
Undervisningsukepoeng	23,0 %	4 682 000	87
Mastergrader*	8,0 %	1 629 000	17 535
Særoppgaver	4,0 %	814 000	4 625
Sum fordeling	**100,0 %**	**20 358 000**	

* Dobbel uttelling for laboratorieorienterte fag

Endringer i modellen over tid

- Innfasing av tidligere OD-fakultet i 2008, beregnet andel for IKO.
- Innføring av 3-årig gjennomsnittsberegninger av resultatgrunnlagene fra 2008
- Innføring av laboratorieorienterte og teoretiske mastergrader (våte og tørre) fra 2008

Utviklingstrekk fram til 2013

Totaloversikt 2006 – 2013

2007 dannet nullpunkt i modellen og instituttene fikk små endringer fra 2006 til 2007 i totalrammene. I 2008-budsjettet ble intensjonen om oppbygging av resultatandelen til 15% av instituttbudsjettene justert ned til 8% og dermed gikk resultatandelen i budsjettet ned fra 10% (18,1 mill.) i 2007 til 8% (14,9 mill.) i 2008.

I 2009 økte resultatpotten til kr 17,6 mill. med IKO sin 8% av budsjettrammen

Tabell 6-2 Instituttenes resultatuttelling 2006 - 2013

	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
IBM	952 000	4 000 000	4 114 010	4 413 999	4 559 000	4 343 000	4 181 000	4 383 000
GADE	344 000	1 421 000	1 100 002	1 552 000	1 780 000	2 134 000	2 287 000	2 268 000
IKF	515 000	1 787 000	1 087 002	1 142 001	1 241 000	1 114 000	1 167 000	1 202 000
IFI	1 354 000	3 688 000	2 780 008	2 757 000	2 992 000	3 425 000	3 719 000	3 678 000
IKM	584 000	3 000 000	1 750 005	1 941 000	2 072 000	2 002 000	2 283 000	2 413 000
IKO		-		1 302 000	1 333 000	1 232 000	1 290 000	1 647 000
SIH	771 000	1 103 000	1 448 003	1 571 000	1 440 000	1 175 000	1 061 000	1 268 000
ISF	2 125 000	3 148 000	2 663 007	2 983 000	3 113 000	3 211 000	3 412 000	3 501 000
Sum	**6 645 000**	**18 147 000**	**14 942 000**	**17 662 000**	**18 530 000**	**18 636 000**	**19 400 000**	**20 360 000**

Instituttenes utvikling over tid kan belyses på flere måter. I figuren under ser vi utviklingen for resultatmidlene til hvert institutt fra 2007 til 2013. Hovedutviklingen følger endringene i resultatandelen som sank fra 10% til 8% i 2008 og som deretter har økt i takt med instituttenes basisrammer.

Gade, IFI, IKM, IKO og ISF har økt sine resultatmidler[2] mens IBM, IKF og SIH er omtrent på samme nivå eller litt under i 2013 sammenlignet med 2009. Siden resultatpotten har økt med 2,7 mill..i perioden mens IBM, IKF og SIH har gått ned i underkant av 0,3 mill..så har dermed Gade, IFI, IKM, IKO og ISF hatt en samlet økning på 3 mill..fra 2009 til 2013.

Figur 6-3 Instituttenes resultatuttelling 2007-2013

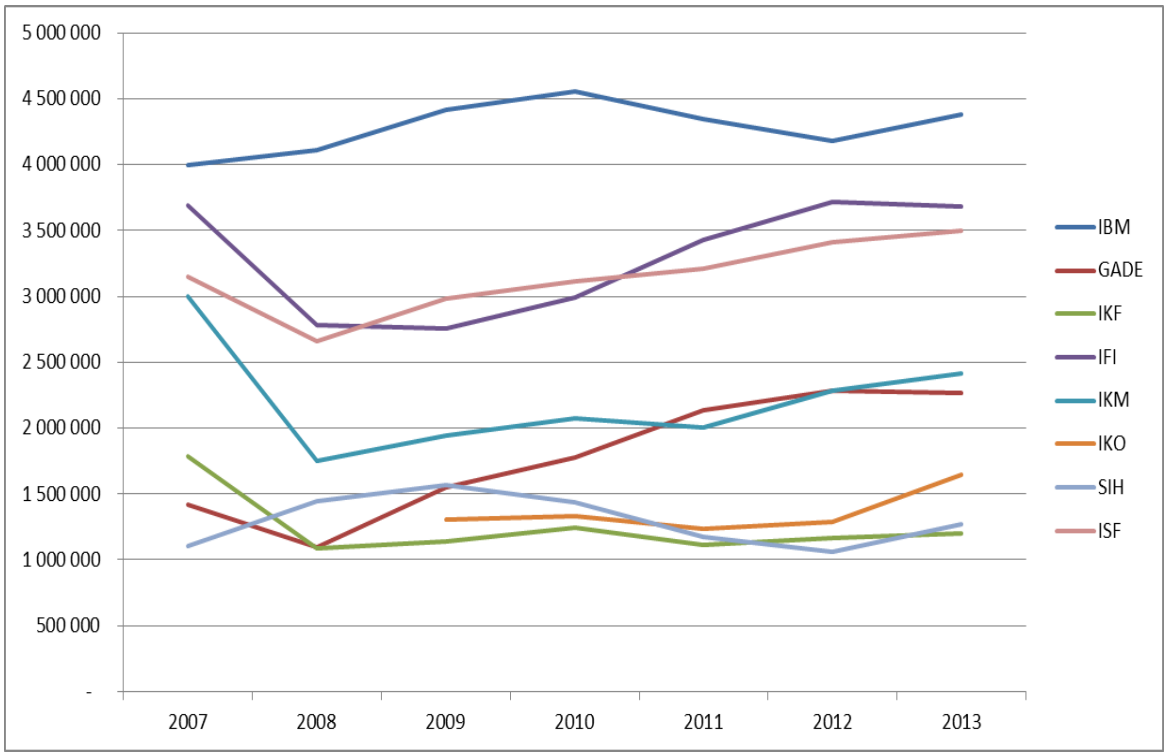

Resultatendring pr institutt i reelle tall

Siden 2009 er utgangsåret for sammenligninger over tid er det endringene i 2010 fra 2009 som er starten i sammenligningsgrunnlaget fram til og med 2013.

I tabellen under ser vi instituttenes resultatendringer fra 2010 til 2013. Summen av endringene er den årlige veksten i resultatpotten som skyldes at instituttenes basisrammer øker hvert år og dermed øker også resultatpotten på 8%. Det er kun ISF som har hatt positive resultatendringer i perioden. Gade, IKF, IFI, IKM og IKO har bare hatt ett år med negativ resultatendring mens IBM har hatt to negative resultatår og SIH har hatt tre negative resultatår.

[2] Noe av resultatveksten skyldes endret registrering resultater ved tidligere odontologisk fakultet som gikk til hovedsakelig Gade men også IFI og SIH. Det var først fra 2009 og dermed i resultatene fra 2011 at registreringen for disse var i henhold til ansettelsesforholdene ved sine nye moderinstitutt.

Vi ser av tabellen at det er IFI som har størst samlet vekst med 0,9 mill. mens SIH har størst resultattilbakegang med -0,3 mill.. Instituttbudsjettene har økt med vel 15% i perioden 2009 til 2013 og det var vært en samlet generell pris- og lønnskompensasjon i sektoren på til sammen ca 15% i perioden (om lag 3,5% årlig i 4 år). Dermed er IFIs resultatøkning reelt sett lavere og SIHs resultattilbakegang reelt sett høyere.

Tabell 6-3 Instituttenes resultatendringer 2010-2013

	2010	2011	2012	2013	sum
IBM	145 001	-216 000	-162 000	202 000	-31 000
GADE	228 000	354 000	153 000	-19 000	716 000
IKF	98 999	-127 000	53 000	35 000	60 000
IFI	235 000	433 000	294 000	-41 000	921 000
IKM	131 000	-70 000	281 000	130 000	472 000
IKO	31 000	-101 000	58 000	357 000	345 000
SIH	-131 000	-265 000	-114 000	207 000	-303 000
ISF	130 000	98 000	201 000	89 000	518 000
SUM	868 000	106 000	764 000	960 000	2 698 000

Resultatendring pr institutt målt mot budsjettrammen

I tillegg til resultatendringene over tid for hvert institutt kan vi også måle hvor godt hvert institutt gjør det relativt sett i forhold til andre institutt. Dette er omfordelingsmekanismen i en resultatbasert omfordelingsmodell. Da ser vi på hvor mye hvert institutt klarer å hente ut av den andelen (8%) som legges inn i omfordelingspotten.

Tabell 6-4 Instituttenes relative resultatuttelling målt mot egen budsjettramme, 2007-2013

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
IBM	-3,5 %	2,6 %	3,3 %	2,9 %	1,5 %	1,9 %	0,0 %
GADE	-3,4 %	-3,4 %	-2,1 %	-1,1 %	0,7 %	2,8 %	0,7 %
IKF	-1,5 %	-3,8 %	-2,8 %	-2,2 %	-2,9 %	-0,4 %	-2,1 %
IFI	0,4 %	-1,4 %	-2,5 %	-2,3 %	0,5 %	2,3 %	-0,5 %
IKM	2,6 %	-2,7 %	-1,2 %	-0,7 %	-1,2 %	2,1 %	0,7 %
IKO	0,0 %	0,0 %	-2,6 %	-2,2 %	-2,7 %	-1,1 %	-2,0 %
SIH	3,3 %	6,3 %	4,6 %	3,2 %	1,4 %	2,1 %	1,0 %
ISF	2,1 %	2,5 %	3,3 %	2,4 %	2,6 %	3,7 %	2,2 %

Når vi ser på disse relative tallene for hvert år over tid helt fra 2007 ser vi at både SIH og IGS i alle år har klart å hente ut mer av resultatpotten enn sin egen andel. IKF og IKO kommer klart dårligst ut med mindre uttelling enn sin budsjettandel i alle årene. IBM har 5 positive år men fikk i 2013 samme uttelling som de bidro med i resultatomfordelingen. Både Gade, IFI og IKM har positiv uttelling de siste årene.

Figur 6-4 Instituttenes relative resultatendring målt mot egen budsjettramme, 2007-2013

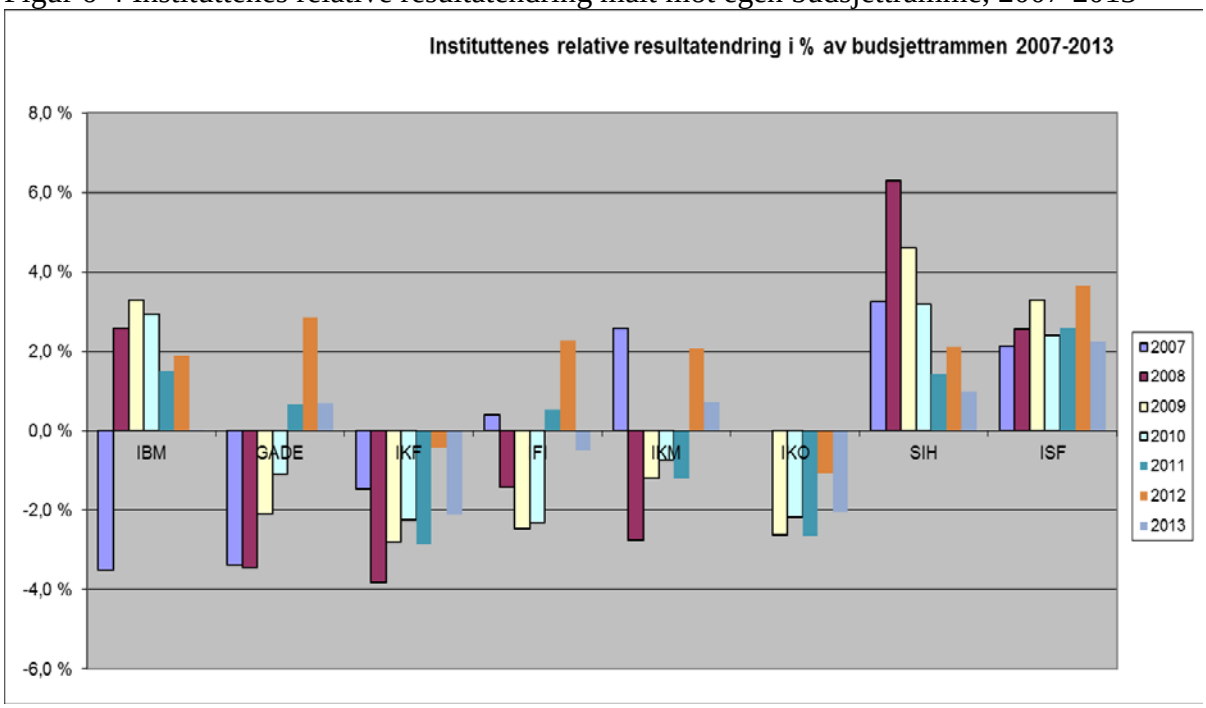

Ser vi bare på 2009-2013 er det de samme utviklingstrekkene som gjør seg gjeldende mens de negative uttellingene for IBM (kun i 2007), Gade og IKF ikke synes for 2007 og 2008.

Figur 6-5 Instituttenes relative resultatendring målt mot egen budsjettramme, 2009-2013

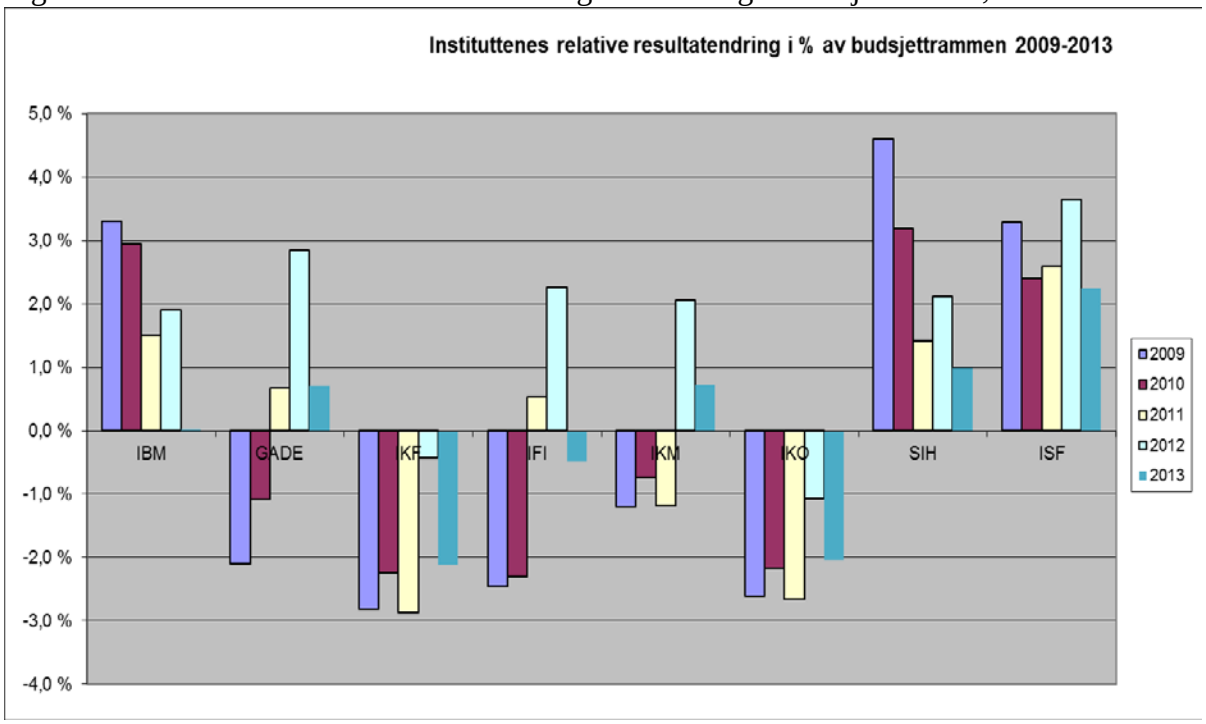

6b Vitenskapelig publisering, antall, poeng og siteringer

Kilde til vitenskapelig publisering ved MOF er DBH. Det finnes flere resultatparametere når det gjelder vitenskapelig publisering:

- Antall publikasjoner
- Antall publikasjonspoeng
- Antall siteringer
- Nøkkeltall som publikasjoner eller publikasjonspoeng per vitenskapelig stilling

I tillegg er det kvalitetsindikatorer som nivåinndelingen nivå 2 og nivå 1 i Cristin-systemet (felles for Kunnskapsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet) og impact factor for ulike tidsskrift.

Antall publikasjoner ved fakultetet har variert i perioden 2007-2013 med et gjennomsnitt på 1121 i perioden 2009-2013. I oversikten er også sampublisering mellom instituttene med slik at en publikasjon teller to (3,4,5) ganger dersom den utgår fra to (3,4,5) institutt.

Tabell 6-5 Antall publikasjoner pr institutt 2009-2013 ved MOF

	2009	2010	2011	2012	2013	Gj.snitt	Endring 09-13	
IBM	100	104	113	117	144	125	44	29 %
IKO	46	50	53	72	58	62	12	15 %
K1/K2	596	510	625	609	694	627	98	17 %
IGS	268	248	280	313	292	305	24	7 %
Sum	1 010	912	1 076	1 112	1 192	1 121	182	16 %

Tabell 6-6 Antall publikasjonspoeng pr institutt 2007-2013 ved MOF

	2009	2010	2011	2012	2013	Gj.snitt	Endring 09-13	
IBM	72	75	55	65	61	66	-11	-17 %
IKO	36	33	31	46	32	36	-4	-10 %
K1/K2	188	156	172	170	184	169	-4	-3 %
IGS	118	108	124	131	115	119	-3	-2 %
Sum	414	372	383	412	394	390	-20	-6 %

Nivå 2 indikerer en viss kvalitet ved at disse publikasjonskanalene rangeres høyest innen sine fagområder.

Tabell 6-7 Antall publikasjoner nivå 2, 2007-2013 pr institutt

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Gj. Snitt	Endring	%
IBM	31	27	34	39	23	39	30	32	-1	-3 %
IKO	8	8	14	14	8	16	11	11	3	38 %
K1	97	140	144	125	140	136	59	134	57	59 %
K2							95			
IGS	49	71	62	54	75	90	71	67	22	45 %
Sum	185	246	254	232	246	281	267	244	82	44 %
3års gjennomsnitt			228	244	244	253	265			

6c Avlagte PhD, gjennomstrømming og oppmeldte i PhD-programmet

Antall avlagte ph.d.-grader ved fakultetet pr institutt med andeler viser at K1 og K2 har hatt et økende antall de siste årene.

Figur 6-10 Antall avlagtte ph.d.-grader ved MOF, 2009 -2013 pr institutt

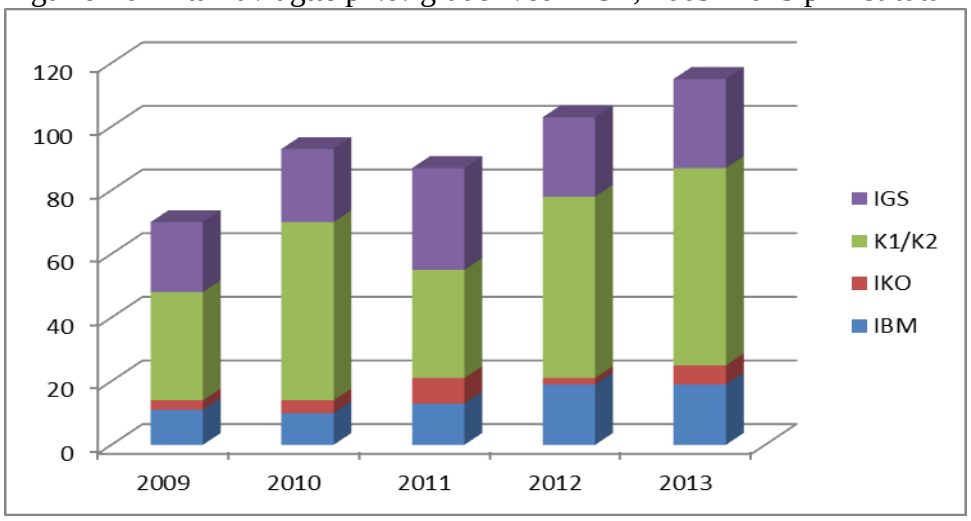

Årlig vs gjennomsnitt

Dersom vi ser på gjennomsnittstall jevnes endringene mellom år ut noe.

Tabell 6-8 ph.d.-grader 2011-2013, antall og 3-årig gjennomsnitt

	2011		2012		2013	
	Antall	3 års snitt	Antall	3 års snitt	Antall	3 års snitt
Institutt for biomedisin	13	11,3	19	14	19	17
Institutt for klinisk odontologi	8	5	2	4,7	6	5,3
Klinisk institutt 1	34	41,3	57	43,8	36	51
Klinisk institutt 2					26	
Institutt for global helse og samfunnsmedisin	32	25,7	25	26,7	28	28,3
Sum	87	83,3	103	94,3	115	101,7

6d Ekstern finansiering

Oversiktene viser EU og NFR-finansiert forskning i tidsrommet 2007-2013 og budsjett 2014. For ekstern finansiering benytter UiB budsjettmålsetninger som fastsettes etter innspill fra fakultetene. Ved vårt fakultet har det vært arbeidet med å utarbeide realistiske og oppnåelige budsjettmålsetninger. Tidligere år har det gjennomgående vært innmeldt for høye budsjettmålsetninger fra instituttene. I 2014 ser det pr juli ut at årets budsjettmålsetninger oppnås i stor grad.

Figur 6-11 EU-finansieringsaktivitet pr institutt, 2007-2013 og budsjett 2014

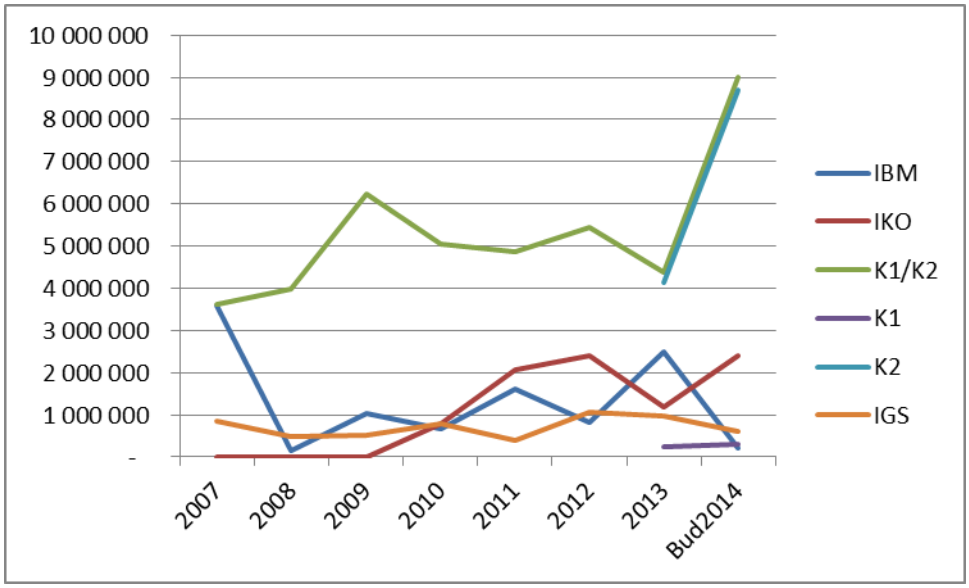

Figur 6-12 NFR-finansieringsaktivitet pr institutt, 2007-2013 og budsjett 2014

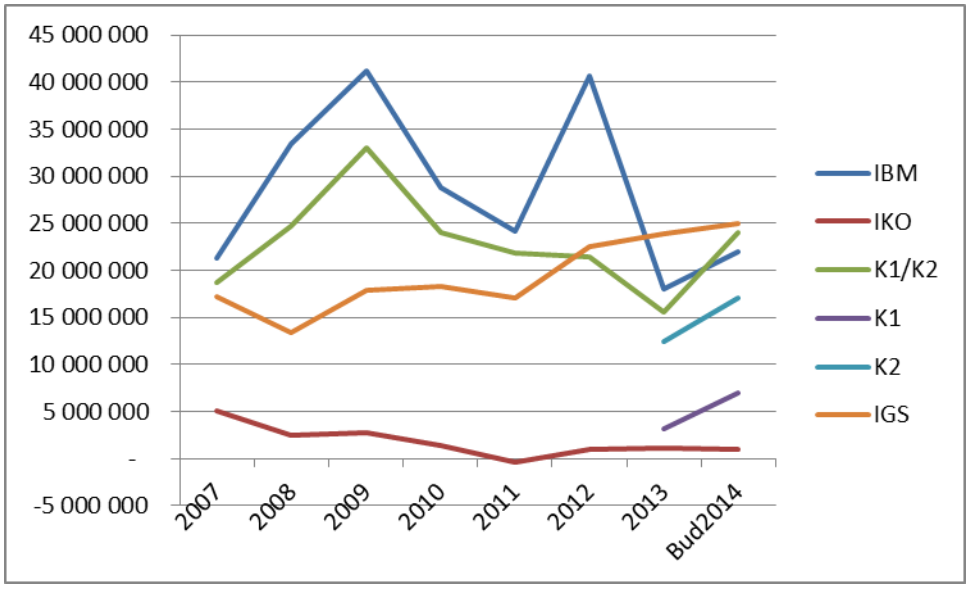

6e Datagrunnlag og modell

Datagrunnlaget for simuleringene i rapporten er Database for statistikk om høgre utdanning (DBH) og UiBs offisielle regnskapstall fra økonomisystemet Oracle financials.

Enkelt år eller 3-årig gjennomsnitt illustrert ved antall vit. publikasjoner

De årlige endringer i forskningsresultater vil medføre endringer i resultattildelingene til instituttene. I modellarbeidet er det nødvendig å balansere hensynet for å gi stort nok insentiv mot hensynet for å gi instituttene stabile rammevilkår over tid.

Resultater uten 3-årig gjennomsnitt har naturlig nok mer variasjon enn med 3-årig gjennomsnitt. I figurene under vises forskjellene grafisk.

Figur 6-6, antall vitenskapelige publikasjoner uten 3-årig gjennomsnitt, 2009-2013 pr inst.

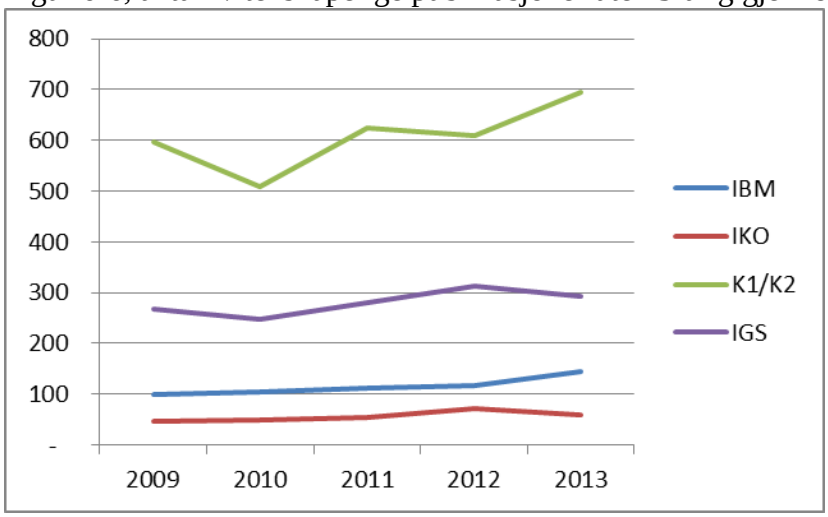

Fra enkelt år til gjennomsnitt skjer det en utjevning som vises tydelig i grafen under.

Figur 6-7, antall vitenskapelige publikasjoner med 3-årig gjennomsnitt, 2009-2013 pr inst.

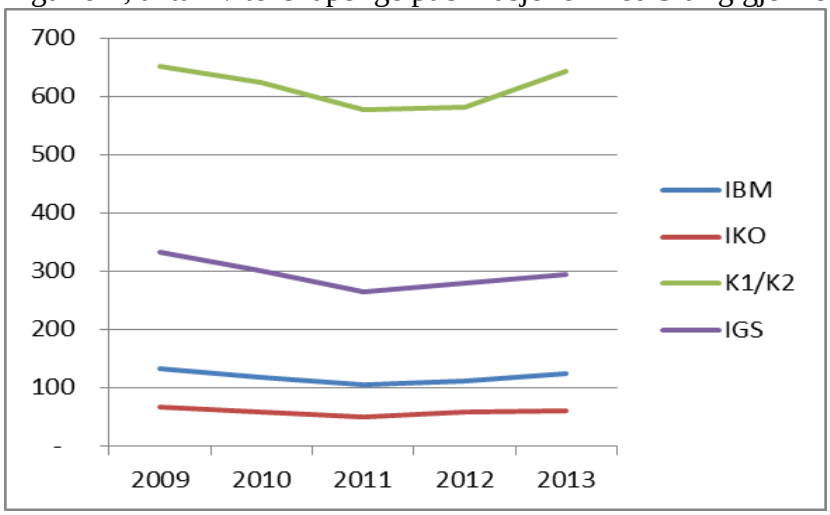

For å få fram endringene best mulig er de årlige endringene med og uten gjennomsnitt vist grafisk i hver sin figur.

Figur 6-8, antall vit. publ. uten 3-årig gjennomsnitt, 2009-2013 pr inst, årlig endring i %.

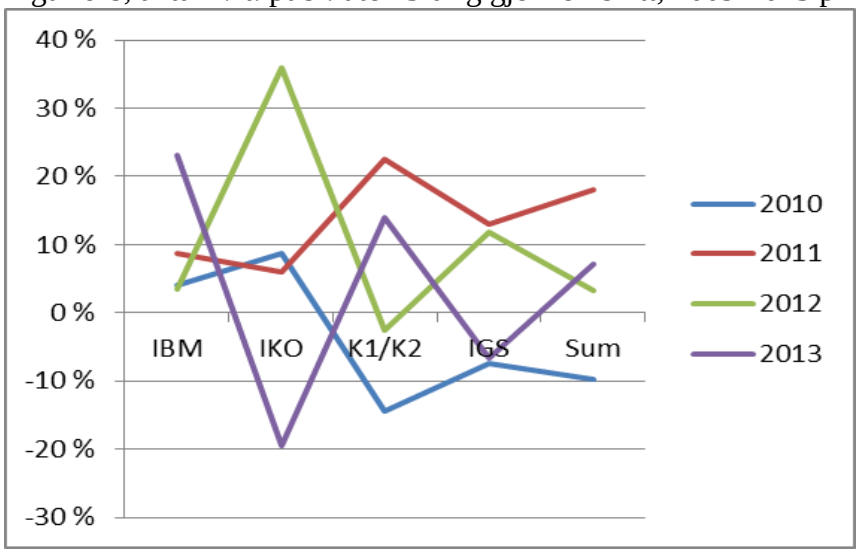

Endringer uten 3-årig gjennomsnitt markant større enn uten. Største årlige endringer er over 30% uten gjennomsnitt men synker ned til i underkant av 20% med gjennomsnitt.

Figur 6-9, antall vit. publ. med 3-årig gjennomsnitt, 2009-2013 pr inst, årlig endring i %.

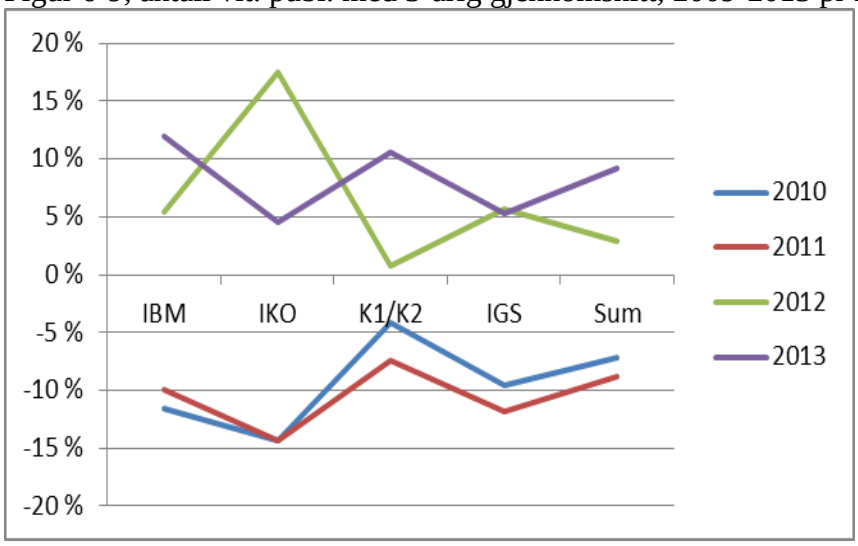

Under følger utregningene med tall for de ulike modellene som er brukt i simuleringene.

Modell 1

Tabell 6-9 Modell 1 – uttelling pr institutt med 7,5 mill. kroner i ramme

	PhD-grader	Vitenskapelig publisering	Sum
Institutt for biomedisin	619 565	444 767	1 064 333
Institutt for klinisk odontologi	195 652	174 419	370 071
Klinisk institutt 1	1 173 913	968 023	2 141 936
Klinisk institutt 2	847 826	1 216 570	2 064 396
Institutt for global helse og samfunnsmedisin	913 043	946 221	1 859 264
Sum	3 750 000	3 750 000	7 500 000

Tabell 6-10 Modell 1 – uttelling pr institutt med 10 mill. kroner i ramme

	PhD-grader	Vitenskapelig publisering	Sum
Institutt for biomedisin	826 087	593 023	1 419 110
Institutt for klinisk odontologi	260 870	232 558	493 428
Klinisk institutt 1	1 565 217	1 290 698	2 855 915
Klinisk institutt 2	1 130 435	1 622 093	2 752 528
Institutt for global helse og samfunnsmedisin	1 217 391	1 261 628	2 479 019
Sum	5 000 000	5 000 000	10 000 000

Tabell 6-11 Modell 1 – uttelling pr institutt med 12,5 mill. kroner i ramme

	PhD-grader	Vitenskapelig publisering	Sum
Institutt for biomedisin	1 032 609	741 279	1 773 888
Institutt for klinisk odontologi	326 087	290 698	616 785
Klinisk institutt 1	1 956 522	1 613 372	3 569 894
Klinisk institutt 2	1 413 043	2 027 616	3 440 660
Institutt for global helse og samfunnsmedisin	1 521 739	1 577 035	3 098 774
Sum	6 250 000	6 250 000	12 500 000

Modell 2

Tabell 6-12 Modell 2 – uttelling pr institutt med 7,5 mill. kroner i ramme

	PhD-grader	Vitenskapelig publisering	Sum
Institutt for biomedisin	309 783	667 151	976 934
Institutt for klinisk odontologi	97 826	261 628	359 454
Klinisk institutt 1	586 957	1 452 035	2 038 991
Klinisk institutt 2	423 913	1 824 855	2 248 768
Institutt for global helse og samfunnsmedisin	456 522	1 419 331	1 875 853
Sum	1 875 000	5 625 000	7 500 000

Tabell 6-13 Modell 2 – uttelling pr institutt med 10 mill. kroner i ramme

	PhD-grader	Vitenskapelig publisering	Sum
Institutt for biomedisin	413 043	889 535	1 302 578
Institutt for klinisk odontologi	130 435	348 837	479 272
Klinisk institutt 1	782 609	1 936 047	2 718 655
Klinisk institutt 2	565 217	2 433 140	2 998 357
Institutt for global helse og samfunnsmedisin	608 696	1 892 442	2 501 138
Sum	2 500 000	7 500 000	10 000 000

Tabell 6-14 Modell 2 – uttelling pr institutt med 12,5 mill. kroner i ramme

	PhD-grader	Vitenskapelig publisering	Sum
Institutt for biomedisin	516 304	1 111 919	1 628 223
Institutt for klinisk odontologi	163 043	436 047	599 090
Klinisk institutt 1	978 261	2 420 058	3 398 319
Klinisk institutt 2	706 522	3 041 424	3 747 946
Institutt for global helse og samfunnsmedisin	760 870	2 365 552	3 126 422
Sum	3 125 000	9 375 000	12 500 000

Modell 3

Tabell 6-15 Modell 3 – uttelling pr institutt med 7,5 mill. kroner i ramme

	PhD-grader	Vitenskapelig publisering	EU finansiering	NFR finansiering	Sum
Institutt for biomedisin	413 043	296 512	344 570	385 157	1 439 282
Institutt for klinisk odontologi	130 435	116 279	165 456	24 470	436 640
Klinisk institutt 1	782 609	645 349	35 029	66 316	1 529 302
Klinisk institutt 2	565 217	811 047	571 423	264 818	2 212 505
Institutt for global helse og samfunnsmedisin	608 696	630 814	133 522	509 239	1 882 271
Sum	2 500 000	2 500 000	1 250 000	1 250 000	**7 500 000**

Tabell 6-16 Modell 3 – uttelling pr institutt med 10 mill. kroner i ramme

	PhD-grader	Vitenskapelig publisering	EU finansiering	NFR finansiering	Sum
Institutt for biomedisin	550 725	395 349	459 427	513 542	1 919 042
Institutt for klinisk odontologi	173 913	155 039	220 608	32 627	582 186
Klinisk institutt 1	1 043 478	860 465	46 705	88 421	2 039 070
Klinisk institutt 2	753 623	1 081 395	761 898	353 091	2 950 007
Institutt for global helse og samfunnsmedisin	811 594	841 085	178 030	678 986	2 509 695
Sum	3 333 333	3 333 333	1 666 667	1 666 667	**10 000 000**

Tabell 6-17 Modell 3 – uttelling pr institutt med 12,5 mill. kroner i ramme

	PhD-grader	Vitenskapelig publisering	EU finansiering	NFR finansiering	Sum
Institutt for biomedisin	688 406	494 186	574 283	641 928	2 398 803
Institutt for klinisk odontologi	217 391	193 798	275 759	40 784	727 733
Klinisk institutt 1	1 304 348	1 075 581	58 381	110 527	2 548 837
Klinisk institutt 2	942 029	1 351 744	952 372	441 363	3 687 509
Institutt for global helse og samfunnsmedisin	1 014 493	1 051 357	222 537	848 732	3 137 119
Sum	4 166 667	4 166 667	2 083 333	2 083 333	**12 500 000**

Simulering modell med historiske resultat, 2009-2013

Tabell 6-18 Simulering modell 1, 10 mill.. omfordeling, ut fra historiske resultat 2009-2013

	2009	2010	2011	2012	2013	sum	Gj.snitt
IBM	1 339 074	1 198 972	1 255 764	1 505 116	1 419 110	6 718 035	1 343 607
IKO	458 027	498 484	680 499	407 906	493 428	2 538 345	507 669
K1/K2	5 340 297	5 772 381	4 849 097	5 399 985	5 608 443	26 970 202	2 697 020
IGS	2 862 601	2 530 164	3 214 640	2 686 993	2 479 019	13 773 418	2 754 684
sum	10 000 000	10 000 000	10 000 000	10 000 000	10 000 000	50 000 000	

Figur 6-13 Simulering, modell 1 med 10 mill.. omfordeling, resultat Ph.d, 2009-2013

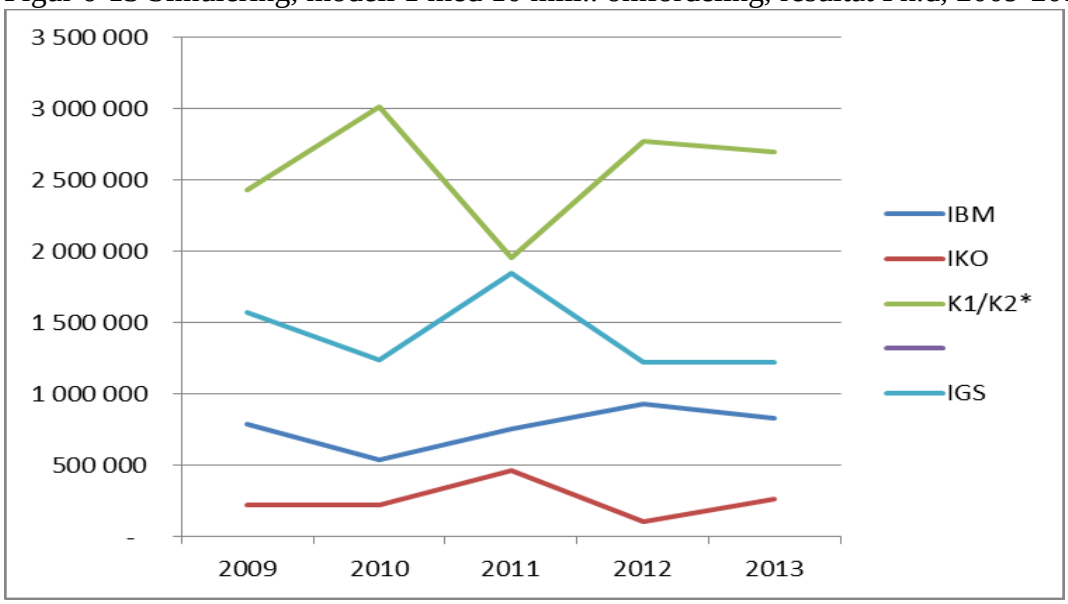

Figur 6-14 Simulering, modell 1 med 10 mill. omfordeling, resultat vit.publ, 2009-2013

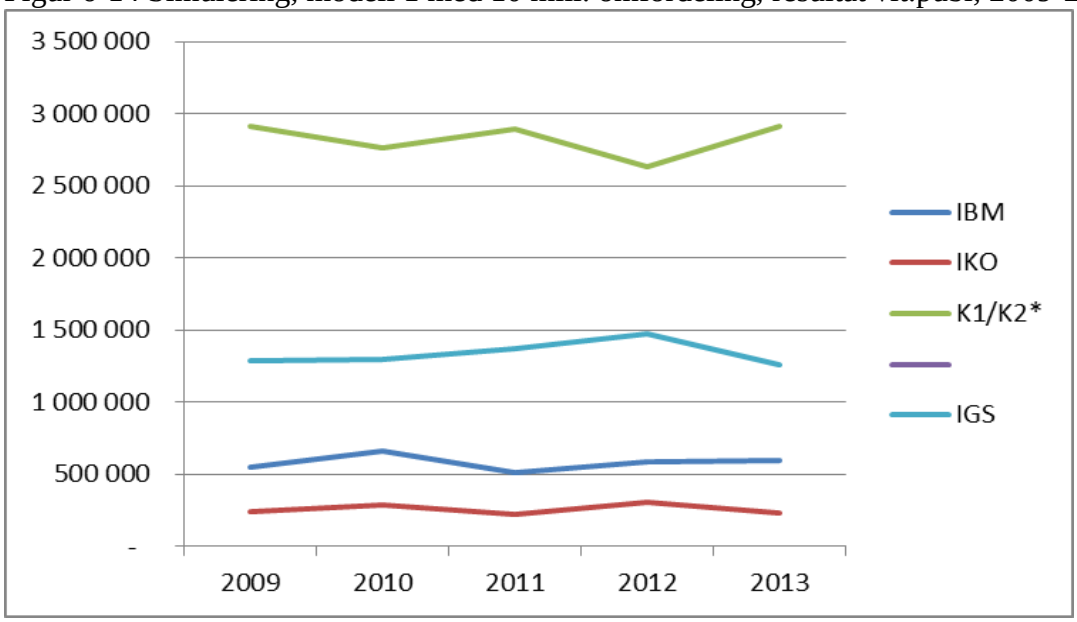

6f Simulering av påvirkning med 10% og 20% årlig endring

Vises som konsekvens av de andre instituttene, økning ett institutt gir nedgang for de andre

Antall vitenskapelige publikasjoner øker med 10% og 20% årlig

I denne simuleringen er antatt at dersom IKO får 10% (1,4 nivå 2 og 3 nivå 1 i 2009) flere antall vit. publikasjoner i begge nivå i perioden 2009-2013 vil instituttets gevinst bli slik:

	2009	2010	2011	2012	2013
IBM	-1 790	-2 485	-1 490	-2 400	-1 830
IKO	15 382	17 724	14 004	19 313	14 714
K1/K2	-9 417	-10 378	-8 483	-10 844	-8 990
IGS	-4 176	-4 861	-4 031	-6 068	-3 894
sum	-0	-0	0	-0	-0

Dersom instituttet klarer å øke antall vitenskapelige publikasjoner med 20% blir det en tilsvarende større gevinst.

	2009	2010	2011	2012	2013
IBM	-3 562	-4 942	-2 968	-4 771	-3 644
IKO	30 616	35 249	27 885	38 389	29 293
K1/K2	-18 743	-20 639	-16 892	-21 556	-17 897
IGS	-8 311	-9 668	-8 026	-12 062	-7 752
sum	-0	-	0	-0	-0

Ph.d-grader – 10% og 20% vekst

Dersom IBM får gjennom 10% (1,1 til 1,9 flere ph.d-grader) flere ph.d.-grader i perioden 2009-2013 vil gevinsten bli slik:

	2009	2010	2011	2012	2013
IBM	43 467	31 648	41 742	49 238	45 226
IKO	-2 210	-1 525	-4 513	-1 172	-2 827
K1/K2	-25 049	-21 353	-19 179	-33 411	-29 209
IGS	-16 208	-8 770	-18 051	-14 654	-13 191
sum	0	-0	0	-0	0

Dersom IBM får gjennom 20% (2,2 til 3,8 flere Ph.d-grader) flere Ph.d.-grader i perioden 2009-2013 vil gevinsten bli slik:

	2009	2010	2011	2012	2013
IBM	85 609	62 630	82 273	96 724	89 006
IKO	-4 353	-3 018	-8 894	-2 303	-5 563
K1/K2	-49 334	-42 256	-37 801	-65 634	-57 483
IGS	-31 922	-17 355	-35 577	-28 787	-25 960
sum	-0	-0	0	0	0

EU-aktivitet – 10% og 20% vekst

Dersom K1/K2 får 10% (+623' i 2009, +505' i 2010, +486' i 2011, + 544' i 2012 og + 437' i 2013) høyere EU-aktivitet i perioden 2009-2013 vil gevinsten bli slik:

	2009	2010	2011	2012	2013
IBM	-16 499	-9 901	-15 578	-7 370	-21 258
IKO	-	-11 548	-19 816	-21 893	-10 208
K1/K2	24 669	33 094	39 198	38 878	39 704
IGS	-8 170	-11 645	-3 804	-9 614	-8 238
sum	-0	0	-0	-0	-0

Dersom K1/K2 øker med 20% i perioden 2009-2013 vil gevinsten bli slik:

	2009	2010	2011	2012	2013
IBM	-30 722	-18 596	-29 625	-13 998	-40 636
IKO	-	-21 688	-37 684	-41 580	-19 513
K1/K2	45 935	62 155	74 544	73 836	75 896
IGS	-15 213	-21 871	-7 235	-18 259	-15 747
sum	0	0	0	-	-0

NFR-aktivitet – 10% og 20% vekst

Dersom IGS får 10% (+1,791' i 2009, +1,827' i 2010, +1,708' i 2011, + 2,247' i 2012 og + 2,385' i 2013) høyere NFR-aktivitet i perioden 2009-2013 vil gevinsten bli slik:

	2009	2010	2011	2012	2013
IBM	-13 429	-16 243	-17 022	-20 286	-20 102
IKO	-894	-806	259	-501	-1 277
K1/K2	-10 739	-13 607	-15 393	-10 673	-17 283
IGS	25 062	30 656	32 156	31 460	38 662
sum	0	0	0	-0	-0

Dersom IGS øker med 20% i perioden 2009-2013 vil gevinsten bli slik:

	2009	2010	2011	2012	2013
IBM	-26 369	-31 706	-33 164	-39 559	-38 690
IKO	-1 755	-1 573	504	-978	-2 458
K1/K2	-21 088	-26 560	-29 991	-20 813	-33 263
IGS	49 212	59 840	62 651	61 349	74 412
sum	0	-0	0	-0	0

På Høyden
Uavhengig avis for UiB
Publisert:30. september 2014 Oppdatert:30. september 2014, 09:37

Ekspertgruppe på finansiering

Ekspertgruppen ledes av Torbjørn Hægeland, forskningsdirektør ved Statistisk sentralbyrå og andre er:

- Astrid Oline Ervik, forsker ved Samfunns- og næringslivsforskning (SNF), Norges handelshøgskole
- Hanne Foss Hansen, professor ved Universitetet i København
- Arild Hervik, professor ved Høgskolen i Molde, vitenskapelig høgskole i logistikk
- Kjell Erik Lommerud, professor ved Universitetet i Bergen
- Ole Ringdal, direktør International research institute of Stavanger (IRIS)
- Kerstin Sahlin, professor ved Universitetet i Uppsala
- Britt Elin Steinveg, assisterende universitetsdirektør ved UiT – Norges arktiske universitet
- Bjørn Stensaker, professor ved Universitetet i Oslo

Ekspertgruppen har fått i oppgave å gjennomgå hele finansieringen av universiteter og høyskoler, med mandat til å komme med forslag til endringer. Torbjørn Hægeland er forskningsdirektør i Statistisk Sentralbyrå (SSB). For tiden leder han også ett av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen framtredende utvalg. Hægeland og hans ekspertgruppe skal vurdere finansieringsmodellen for høyere utdanning, og komme med forslag til nye løsninger.

Ingen kommentar
I dag er bevilgningene til sektoren tredelt. De får en basisbevilgning (basis), en del av finansieringen er koblet til resultater i utdanning og forskning, og en tredje del er koblet til hva institusjonen henter inn på konkurransearenaer som for eksempel Norges forskningsråd.

På mange av Khronos spørsmål om hvordan utvalgets endelige forslag vil bli, svarer Hægeland: «Ingen kommentar».

Det gjelder eksempelvis om utvalget hans ser for seg en løsning på problemet med at institusjonene har altfor mange penger på bok og at pengene hoper seg opp i sektoren.

Likevel letter Hægeland litt på sløret:

– Vi vurderer om man i tillegg til de tre stolpene finansieringen blir fordelt på i dag skal innføre en fjerde stolpe. Dette skulle i så fall være en del som man kan se for seg er knyttet til spesifikke satsinger eller avtaler med den enkelte institusjon, forklarer Hægeland.

Duckert-utvalget
Den rødgrønne regjeringen gikk også i gang med et slikt arbeid. Flere parter i sektoren, deriblant Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA) var ikke fornøyd med mandatet til det som da het Duckert-utvalget.

Høgskoledirektør Ann Elisabeth Wedø kritiserte både mandat og sammensetning av Ducket-utvalget. Hu mente at basisfinansieringen i dagens ordning er en «blackbox» - ingen vet sikkert hva slags kriterier som ligger til grunn for tildeling av midler. Det er resultatene fra 2000 som fremdeles gjelder for utregnignene, og det gjør at de institusjonene som leverte godt for 12 år siden fremdeles blir belønnet, mens de som har levert gode resultater de siste 11 årene, fremdeles blir straffet.

Erna Solbergs regjering la da også ned utvalget sist høst. Rett før påske gjenoppsto et finansieringsutvalg med nytt mandat, denne gangen med Hægeland i spissen.

Omfattende mandat
I sin begrunnelse for å nedsette utvalget legger regjeringen betydelig vekt på forskningssiden av institusjonenes oppdrag. De

beskriver at det har i en tiårsperiode vært en vesentlig vekst i omfang av forskning ved institusjonene, med flere doktorgrader og mer publisering, og produktiviteten har økt betydelig.

Samtidig peker evalueringer og forskning på at universitets- og høyskolesektoren er preget av mange små og fragmenterte fagmiljøer, at institusjonene blir likere og at Norge i mindre grad enn sine naboland bidrar til gjennombruddsforskning.

Departementet legger til at NOKUT og SSB har i flere rapporter påvist betydelige utfordringer knyttet til utdanningskvalitet, gjennomstrømning og frafall. Sett fra departementet og regjeringens side er finansiering er et avgjørende virkemiddel i utviklingen av høyere utdanning og forskning.

Oppdraget til ekspertgruppen er å gjennomgå modellen for finansiering av universiteter og høgskoler, og fremme forslag til hvordan denne kan forbedres.

I mandatet presiseres det at med modellen for finansiering menes i denne sammenheng alle statlige finansieringskanaler for universiteter og høgskoler, både den direkte grunnbevilgningen fra Kunnskapsdepartementet (inkludert finansieringssystemet for universiteter og høgskoler med resultatbaserte mekanismer), og nasjonale konkurransearenaer.

Dialog med sektoren
I midten av september hadde finansieringsutvalget et stort dialogmøte med universitets- og høgskolesektoren. Rundt 100 møtte opp for å snakke med utvalgets leder og komme med sine innspill også muntlig. fra før av har mange sendt sine tanker og innspill skriftlig til utvalget.

– Fikk forsamlingen noen signaler fra deg på hvilken retning dere tenker at finansieringen skal bli vridd?

– Vi er i en relativt sett tidlig fase av utvalgets arbeid, og vi er fremdeles åpne for innspill. Dialogmøte med sektoren var sånn sett svært nyttig. Vi har ikke trukket noen endelige konklusjoner, og våre forslag blir først presentert når rapporten foreligger rundt nyttår, sier Hægeland.

HiOA-rektoren om forskning og finansiering
HiOAs rektor, Kari Toverud Jensen holdt en lengre innledning på dialogmøtet på Gardermoen, der hun ifølge Rektorates blogg var utfordret til å si noe om hvordan man kan stimulere til økt omfang og kvalitet i forskningen rundt de store og brede profesjonsfagene. Den tradisjonelle arbeidsdelingen mellom universitetene og høgskolene er historie, men finansieringssystemet i sektoren gjenspeiler ikke dette, var hennes utgangspunkt.

– Jeg tok også til orde for at det opprettes et nasjonalt senter for profesjonsforskning. HiOA har gode forutsetninger for å realisere et slikt nasjonalt senter, siden vi allerede har vårt Senter for profesjonsstudier, skriver hun.

Nordiske medlemmer
Det nye finansieringsutvalget har også med noen representanter fra andre nordiske land.

– Hvor nyttig er det?

– Først vil jeg presisere at de utenlandske medlemmene har en svært god kjennskap til norsk høyere utdanning. Samtidig har de en generell ekspertise på finansiering av høyere utdanningsinstitusjoner. Dette, sammen med deres kompetanse på forholdene i Sverige og Danmark, er svært nyttig for oss, svarer utvalgsleder Hægeland.

Mål for arbeidet med ny modell
Hægeland er tydelig på at dagens finansieringsmodell for universitets- og høgskolesektoren har behov for en gjennomgang.

– Mandatet sier at vi skal utvikle finansielle virkemidler som på en bedre måte enn dagens modell understøtter god måloppnåelse for institusjonene, både samlet og enkeltvis, understreker han.